

Handboek bijstand

Deel 3: Inkomende
Buitenlandse Bijstand

Versie december 2010

Inhoud

Inhoudsopgave	3
1 Samenvatting: buitenlandse bijstandseenheden in Nederland	7
2 Leeswijzer	8
3 Algemeen	9
3.1 Inleiding	9
3.2 Uitgangspunten en afbakening	9
3.3 Kaders: belangrijkste wet- en regelgeving	11
4 Aanvraagprocedures buitenlandse bijstand	11
4.1 Reguliere aanvraagprocedure	15
4.2 Informatie-uitwisseling over actuele rampen en crises binnen de EU	15
4.3 Optreden in het kader van terrorismebestrijding	16
4.4 Aandachtspunten bij aanvragen buitenlandse bijstand	16
5 Organisatie-inrichting ten behoeve van inkomende buitenlandse bijstand	21
5.1 Omschrijving locaties en instanties	17
5.2 Onderlinge samenhang organisaties	19
6 Coördinatie en aansturing buitenlandse bijstandseenheden	25
6.1 Inleiding	21
6.2 Coördinatie en operationele aansturing buitenlandse bijstandseenheden vanuit regionaal niveau.	21
6.3 Coördinatie en operationele aansturing van de buitenlandse bijstandseenheden vanuit nationaal niveau	22

7	Fasering, taken en verantwoordelijkheden per fase	24
7.1	Inleiding	24
7.2	Fases in het bijstandsproces	24
7.3	Overzicht van de taken en verantwoordelijkheden per fase	25
7.4	Beschrijving van de taken en verantwoordelijkheden per fase	26
8	Taken en verantwoordelijkheden betrokken partners per fase	34
8.1	Het Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum	34
8.2	Het Nationaal Crisiscentrum	35
8.3	De Douane, de Immigratie- en Naturalisatie Dienst (IND) en de Koninklijke Marechaussee	35
8.4	Het Ministerie van Defensie	36
8.5	Korps Landelijke Politiediensten	36
8.6	Het Ministerie van Verkeer en Waterstaat	36
8.7	Het Agentschap Telecom van het Ministerie van Economische Zaken	37
8.8	Het Regionaal Operationeel Team	37
8.9	Regionaal Beleidsteam	38
9	Netwerkschema	39
9.1	Netwerkschema	39
10	Overige organisatorische aangelegenheden	41
10.1	EU Modules	41
10.2	Het organiseren van frequentie management	42
10.3	Regeling ten aanzien van aansprakelijkheid bij geneeskundige verzorging door buitenlandse beroepsbeoefenaren	43
10.4	Kostenverdeling voor de geleverde bijstand tussen het leverende en ontvangende land	43
10.5	Procedures en wettelijke regelingen voor douaneactiviteiten inkomende buitenlandse bijstand	44
10.6	Het organiseren van tolken	46
10.7	Procedures en regeling voor de toelating van personeel van buitenlandse bijstandsteams	47
10.8	Situatierapportage (Sitrap)	47
	Bijlage 1 Format aanvraagformulier buitenlandse bijstand.	48
	Bijlage 2 Checklist units and equipment	49
	Bijlage 3 Contactgegevens betrokken instanties en organisaties	51
1	Het Nationaal CrisisCentrum (NCC)	51
2	Het Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum (LOCC)	51
3	Ministerie van Verkeer en Waterstaat (inclusief Rijkswaterstaat)	51
4	Het Ministerie van Economische Zaken/Agentschap Telecom (AT).	51
5	Het Korps Landelijke Politiediensten (KLPD).	52
6	Het Ministerie van defensie	52
7	De Douane Nederland/Douane Informatie Centrum (DIC)	52
	Bijlage 4 De EU-modules	53
	Bijlage 5 Base of Operations	56
	Bijlage 6 After Action Review	57
	Bijlage 7 Literatuurlijst	61
1	Documenten, wetten en regelgeving op mondiaal niveau	61
1.1	Vormen van 'soft law' en documenten in het kader van de Verenigde Naties	61
1.2	Documenten in het kader van bijstandsverlening door het Internationale Rode Kruis	61
1.3	Host Nation Support	62
1.4	Overig	62
2	Documenten, wetten en regelgeving op Europees niveau	63
3	Documenten, wetten en regelgeving op nationaal niveau	65
	Bijlage 8 Lijst met afkortingen	68

Samenvatting: buitenlandse bijstandseenheden in Nederland

In Nederland kan zich een situatie waarbij er in het kader van de rampenbestrijding bijstand nodig is vanuit het buitenland. De rampenbestrijdingsorganisatie in Nederland wordt dan uitgebreid met buitenlandse eenheden en hun materieel. Dat zorgt er in de praktijk ook voor dat enkele organisatiedelen worden toegevoegd aan de bestaande rampenbestrijdingsorganisatie, zodat de opvang, begeleiding en aansturing van de buitenlandse bijstandseenheden goed verloopt. Deze organisatiedelen zijn inmiddels internationaal bekend en erkend:

1. **Reception and Departure Centre (RDC):** de aankomst- en vertreklocatie. Dit is een verzamelplek waar de buitenlandse bijstandseenheden na aankomst en registratie hun eerste instructies ontvangen.
2. **On Site Operations and Coordination Centre (OSOCC):** organisatievorm voor de coördinatie van inzet van buitenlandse bijstandsteams. Het OSOCC kan worden ingevuld door nationale en/of internationale capaciteit. Het OSOCC biedt ondersteuning aan het Nederlandse gezag bij de rampenbestrijding voor wat betreft de inzet van de buitenlandse bijstandseenheden.
3. **The Local Emergency and Management Authority (LEMA):** dit is de internationale term voor de (lokale) autoriteit belast met de overall regie, coördinatie en aansturing van de rampenbestrijdingsorganisatie.
4. **On-Site-Commander (OSC):** dit is de internationale term voor de commandant (operationeel leider) op de plaats van het incident.
5. **Base of Operations (BoO):** basiskamp voor de buitenlandse bijstandseenheden. Dit is het basiskamp waar de buitenlandse eenheden hun manschappen en personeel hebben verzameld en van waaruit zij vertrekken naar de locatie waar ze ingezet worden.

Het inpassen van deze organisatiedelen doet niets af aan de in Nederland geldende uitgangspunten bij rampenbestrijding. Dat betekent dat de regie tijdens de rampenbestrijding in principe regionaal wordt weggezet bij het Regionaal Operationeel Team (ROT) en het Regionaal Beleidsteam (RBT). In bepaalde situaties kan de Minister van BZK door middel van een speciale aanwijzing of middels gebruik van noodwetgeving de regie over de rampenbestrijding naar het nationaal niveau trekken.

Dat betekent dat de inzet van buitenlandse bijstandseenheden volgens twee scenario's kan verlopen:

Scenario 1: Regionale regie

De regie over de rampenbestrijding waarbij buitenlandse bijstandseenheden worden ingezet, ligt bij het regionale gezag.

De belangrijkste consequenties hiervan:

De LEMA wordt bij en door het ROT/RBT ingericht.

De LEMA voert de operationele coördinatie uit.

Op regionaal niveau is een separaat ingericht OSOCC niet aan de orde.

De LEMA (ROT/RBT) verzoekt het LOCC om specifieke capaciteiten. Het LOCC behandelt het verzoek conform de reguliere bijstandsprocedures.

De OSC (COPI) stuurt de nationale en buitenlandse bijstandseenheden op locatie aan.

De LEMA (ROT/RBT) wordt constant geïnformeerd over de voortgang van de rampenbestrijding door de OSC (COPI).

Scenario 2: Landelijke regie

De regie over de rampenbestrijding waarbij buitenlandse bijstandseenheden worden ingezet, ligt bij het nationale gezag.

De belangrijkste consequenties hiervan:

De LEMA wordt bij en door het LOCC/Nationale Autoriteit ingericht.

Het OSOCC wordt bij en door het LOCC ingericht¹.

Het OSOCC coördineert de inzet van de buitenlandse bijstandseenheden en heeft contact met zowel LEMA als teamleiders van de buitenlandse bijstandsteams.

De LEMA verzoekt het OSOCC om specifieke capaciteiten. OSOCC wijst deze toe.

De operationele aansturing van de Nederlandse en buitenlandse bijstandseenheden vindt plaats via de OSC (COPI)

De LEMA wordt constant geïnformeerd over de voortgang van de rampenbestrijding door het ROT.

¹ NB: in geval van een incident waarbij landelijke regie noodzakelijk is worden LEMA en OSOCC altijd bij LOCC ingericht.

Leeswijzer

Hoofdstuk 1

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving gegeven van de afbakening en uitgangspunten van het handboek en de belangrijkste wet- en regelgeving waarop de bijstandsverlening is gebaseerd. Ook wordt op hoofdlijnen de aanvraagprocedure beschreven voor het verkrijgen van buitenlandse bijstand.

Hoofdstuk 2

Hierin worden de belangrijkste begrippen toegelicht die bij buitenlandse bijstandsverlening worden gehanteerd. Verder worden aan de hand van een schematisch overzicht de belangrijkste locaties binnen de bijstandsverlening weergegeven.

Hoofdstuk 3

In dit hoofdstuk wordt verder ingegaan op de systematiek en organisatie bij inkomende buitenlandse bijstand. Daarbij wordt allereerst aan de hand van een schema beschreven hoe de coördinatie en aansturing van de buitenlandse bijstandseenheden plaatsvindt wanneer er sprake is van aansturing vanuit het regionale niveau. Vervolgens wordt er aan de hand van eenzelfde schema beschreven op welke wijze de coördinatie en aansturing van de buitenlandse bijstandseenheden plaatsvindt wanneer er sprake is van aansturing vanuit het nationale niveau.

Hoofdstuk 4

Dit deel beschrijft de fasering, taken en verantwoordelijkheden per fase binnen het bijstandsproces. Allereerst worden de vier fases waarbinnen het proces van buitenlandse bijstandsverlening zich voltrekt aan de hand van een schema inzichtelijk gemaakt. Vervolgens worden per fase de stappen beschreven die uitgevoerd moeten worden waarbij wordt aangegeven wie hiervoor verantwoordelijk zijn.

Hoofdstuk 5

Hierin zijn de taken en verantwoordelijkheden die voortvloeien uit het stappenplan van hoofdstuk vier per betrokken partner/instantie weergegeven.

Hoofdstuk 6

In dit deel is een netwerkschema opgenomen waarin wordt aangegeven welke instantie met wie contact opneemt voor het organiseren van een onderdeel binnen het bijstandsproces.

Hoofdstuk 7

In dit hoofdstuk worden de overige organisatorische aangelegenheden die van belang zijn voor het proces van inkomende buitenlandse bijstand behandeld. Het gaat daarbij om de EU-modules, het organiseren van frequentie-management, de regeling ten aanzien van aansprakelijkheid bij geneeskundige verzorging door buitenlandse beroepsbeoefenaren, de regelingen omtrent de kostenverdeling voor de geleverde bijstand tussen het leverende en ontvangende land, internationale politionele bijstandsverlening in grensgebieden en de procedures en wettelijke regelingen ten aanzien van douaneactiviteiten bij inkomende buitenlandse bijstand.

Tot slot zijn er zeven bijlagen opgenomen met daarin onder andere een literatuurlijst en formats die gebruikt (kunnen) worden.

Algemeen

3.1 Inleiding

Nederland kan worden getroffen door een grote ramp of crisis (verder te noemen ‘ramp’) zoals een overstroming die meerdere regio’s treft. Het is niet ondenkbaar dat er bij een dergelijke grote ramp op nationaal niveau een uitputting van mensen en middelen ontstaat en buitenlandse bijstand gewenst is. Op nationaal niveau bestaan echter op dit moment nog geen procedurele en praktische afspraken met betrekking tot het organiseren van inkomende buitenlandse bijstand.

In dit handboek zijn de belangrijkste procedures opgenomen die dienen te worden gevolgd nadat besloten is dat er buitenlandse bijstandseenheden naar Nederland komen. Ook worden de operationele aansturing van de buitenlandse bijstandseenheden en de taken en verantwoordelijkheden van de betrokken Nederlandse instanties beschreven.

Uitgangspunt van dit handboek is te komen tot meer duidelijkheid en uniformiteit in de wijze waarop in Nederland wordt omgegaan met bijstandsverlening door buitenlandse bijstandseenheden. De te hanteren procedure moet zo duidelijk en eenvoudig mogelijk zijn en geen onnodige last creëren voor veiligheidsregio’s die in een rampgebied liggen. Indien er behoefte is aan buitenlandse bijstand zullen deze regio’s immers al hun inspanningen richten op de rampbestrijding. De buitenlandse bijstand dient een versterking van de rampbestrijding te vormen en geen verzwa- ring van werklast van de regio die ten koste kan gaan van de rampbestrijding.

Het LOCC draagt op landelijk niveau zorg voor een afgestemde effectieve en efficiënte inzet van mensen en middelen van hulpdiensten (zoals brandweer, GHOR en politie), gemeenten en andere organisaties (zoals capaciteiten van Defensie) in geval van crises, rampen, grootschalige incidenten en evenementen. Het betreft vooral situaties waarbij de omvang van een incident/ramp de provinciaal/regionale mogelijkheden te boven gaat voor wat betreft inzet van mensen en middelen en situaties waarin het incident in zijn effect een zodanige omvang kent dat deze de provinci- ale/regionale grenzen te boven gaat. Het LOCC is in Nederland belast met de coördinatie van zowel nationale als internationale bijstandsverlening.

Elke ramp is verschillend voor wat betreft aard, locatie en omvang. Bij het opstellen van dit deel van het Handboek Bijstand wordt ervan uitgegaan dat de ramp dermate groot is dat er grootschalige bijstand nodig is vanuit andere

landen.² De regelingen en afspraken die grensregio's en grensgemeenten hebben met hun partners over de grens in het kader van hun dagelijkse taakuitvoering, worden dus in dit handboek niet meegenomen. Mocht er voor een incident of ramp slechts beperkte buitenlandse bijstand nodig zijn, dan kunnen bepaalde stappen uit dit handboek worden overgeslagen. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn wanneer na een bepaald incident bijstand gewenst is van specialistische capaciteiten die in Nederland niet of in onvoldoende mate voorhanden zijn. Er wordt dus een basisprocedure beschreven. Aan de hand van de actuele situatie dient uiteindelijk te worden bepaald in hoeverre deze beschrijving wordt gevolgd.

3.2 Uitgangspunten en afbakening

In het kader van het handboek inkomende buitenlandse bijstand is het allereerst van belang dat er onderscheid wordt gemaakt tussen humanitaire hulp enerzijds en bijstand anderzijds.

Humanitaire hulp (ook wel noodhulp genoemd) is de EHBO van ontwikkelingssamenwerking. Als ergens in de wereld iets gebeurt waar de bevolking slachtoffer van is, wordt in principe altijd geholpen. Of het nu rampen zijn die door mensen zijn veroorzaakt (oorlogen, aanslagen, ontploffingen) of door de natuur (aardbevingen, orkanen, overstromingen).

Humanitaire bijstand is bijstand in de vorm van mensen, middelen of fondsen.

De inzet van NGO's wordt in dit handboek niet in beschouwing genomen.

Nederland geeft vrijwel nooit direct hulp aan de overheden van de getroffen landen zelf, maar meestal via internationale partners. Meestal zijn dat de Verenigde Naties (VN) via United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (UN OCHA) of het Rode Kruis. In veel gevallen worden ook non-gouvernementele organisaties (NGO's) ingeschakeld.

Onder 'bijstandsverlening' wordt in het kader van dit handboek het volgende verstaan:

"Het op basis van bestaande verdragen/overeenkomsten door een Nederlands bevoegd gezag ter beschikking stellen van capaciteiten (mensen en middelen) aan (het bevoegd gezag van) een buitenland en vice versa."

Dit handboek ziet toe op bijstandsverlening volgens de hierboven gegeven definitie van "bijstand". Hierbij beperkt het handboek zich echter wel tot buitenlandse bijstandsverlening in Nederland. Het ter beschikking stellen van Nederlandse capaciteiten aan het buitenland wordt dus niet beschreven. Daarnaast valt inzet van NGO's in het kader van humanitaire hulpverlening buiten de structuren van deze bijstand. Het is echter wel denkbaar dat NGO's tijdens hun werkzaamheden gebruik kunnen maken van de bestaande structuren in Nederland om zo de hulp beter te kunnen ondersteunen, faciliteren en coördineren.

Uitgangspunt voor het handboek is dat de rampengevolgbestrijding met Nederlandse middelen (kwantitatief en/of kwalitatief) tekortschiet, waardoor buitenlandse bijstand noodzakelijk is. Nederland (ongeacht landelijk- of regionaal niveau) blijft in dat geval wel de regie over de bestrijding van de ramp/crisis voeren. Dit betekent dat de operationele regie voor de inzet van alle nationale en buitenlandse bijstandseenheden bij Nederland ligt. Nederland kan daarbij ondersteund worden vanuit internationale organisaties als de VN, de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) en de Europese Unie (EU).

Buitenlandse bijstand kan verkregen worden via diverse organisaties zoals de VN, NAVO en EU, maar ook rechtsreeks vanuit een buurland of ander land. In deze beschrijving is gekozen voor een basisprocedure die toepasbaar is voor alle inkomende buitenlandse bijstand ongeacht waar deze vandaan komt, of via welke organisatie deze wordt verkregen. Eenvoud is ten tijde van een ramp en de chaotische situatie die deze met zich meebrengt, belangrijk.

De beschrijving in het handboek gaat niet in op politieke afwegingen om wel of niet buitenlandse bijstand aan te

² Het Handboek Bijstand bestaat uit deel 1 bijstand nationaal, deel 2 grensoverschrijdende bijstand, deel 3 inkomende buitenlandse bijstand en deel 4 bijstand aan het Caribisch deel van het Koninkrijk.

vragen, noch via welke kanalen dat dan zou moeten plaatsvinden (VN/NAVO/EU). Slechts het faciliteren, ondersteunen en inzetten van buitenlandse bijstand wordt beschreven.

Dit deel van het handboek beperkt zich tot buitenlandse bijstand ten behoeve van rampengevolgbestrijding en gaat niet in op bijstand/samenwerkingsverbanden in het kader van grote evenementen in Nederland zoals een Europees Kampioenschap voetbal.

Ook wordt niet ingegaan op afspraken in het kader van informatie-uitwisseling op justitieel of andersoortig gebied. Tenslotte gaat dit deel niet over alle afspraken en regelingen die door Nederlandse grensregio's en haar buitenlandse buurlanden zijn gemaakt in het kader van grensoverschrijdende bijstand. Dit laatste is uitgewerkt in deel 2 van het handboek.

Het uitgangspunt is dat de bijstandsverlening ongewapend wordt uitgevoerd. Er zijn echter scenario's denkbaar waar gewapende politie buitenlandse bijstand gewenst is in het kader van bijvoorbeeld ordehandhaving of opsporing. In deze uitzonderlijke situaties wordt uitgegaan van politie bijstand binnen de EU-kaders en de daarvoor gemaakte afspraken.³

De kwaliteiten en kwalificaties van hulpverleners kunnen per land verschillen. Ook erkenning van opleidingen en certificaten kunnen per land verschillen. Er kan geen (uitputtend) overzicht gegeven worden van verschillen in kwalificaties, erkenning van opleidingen, etc. Bij buitenlandse bijstandsverlening moet rekening gehouden worden met de mogelijkheid dat de operationele inzet van buitenlandse hulpverleners daardoor beperkt wordt. De organisatie die buitenlandse bijstand ontvangt dient zich hier terdege van bewust te zijn.

De beschreven procedure is niet toegeschreven op één bepaald ramptype, maar betreft een generieke beschrijving van het faciliteren, ondersteunen en inzetten van buitenlandse bijstand bij rampengevolgbestrijding in Nederland. Ten tijde van een daadwerkelijke ramp kan worden afgeweken van deze beschrijving. Daarvan is bijvoorbeeld sprake als het gaat om een (dreigende) ramp als gevolg van een terroristische aanslag. In dat geval ligt de coördinatie van de terrorismebestrijding bij het Ministerie van Justitie en de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding (NCTb). De bijstandcoördinatie hiervoor is in dit geval ook een aangelegenheid van het Ministerie van Justitie, in overleg met NCTb.

De coördinatie van inkomende buitenlandse bijstand voor de rampengevolgbestrijding blijft echter een verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK), waarbij het Hoofd LOCC gemandateerd is voor de uitvoering van de coördinatie..

3.3 Kaders: belangrijkste wet- en regelgeving⁴

De volgende verdragen en regelingen die in Europees of internationaal verband zijn overeengekomen kunnen van belang zijn voor inkomende buitenlandse bijstand.

3.3.1 Europese Unie

De juridische basis voor de Europese bijstandsverlening is gelegen in het Civiel Beschermingsmechanisme (herziening november 2007: (2007/779/EC)), en het bijbehorende Financieel Instrument (maart 2007: (2007/162/EC)). In het mechanisme staat ondermeer beschreven wat de rol is van de Europese Commissie en het Voorzitterschap (de lidstaat) bij een Europese crisis. Ook staat de rol van het Europese crisis coördinatie centrum in de EU, het zogenaamde EU Monitoring en Information Centre (EU MIC), beschreven. Verder biedt het mechanisme de mogelijkheid om (Europese) oefeningen te houden, workshops en seminars te organiseren en de mogelijkheid tot oprichting van modules (zelfstandige crisisbeheersing teams). Het EU MIC is tijdens een crisis de schakel tussen het hulpvragende en hulpaanbiedende land.

³ Een voorbeeld van zo'n afspraak betreft de Verordening (EG) met nummer 863/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007, is een mechanisme ingesteld voor de oprichting van snelle grensinterventieteams voor politie. Artikel 6 lid 4 en lid 5 staan toe dat de politie-eenheden de werkzaamheden uitvoeren in hun eigen nationale uniform en dat het dragen van wapens en munitie daarbij toegestaan is.

⁴ Na uitgifte van het handboek deel 3, inkomende buitenlandse bijstand, zal alle relevante wet- en regelgeving op de website van het LOCC worden geplaatst. Zie www.hetlocc.nl

Voor de modules is een apart uitvoeringsbesluit tot stand gekomen (2008/73/EG). In dit besluit worden ondermeer de eisen geformuleerd waaraan een civiele beschermingsmodule moet voldoen. Wanneer er binnen de EU een bijstandsverzoek wordt gedaan, dan dient dit zo mogelijk aan te sluiten op de bestaande civiele beschermingsmodules omdat die makkelijker en sneller inzetbaar zijn, dan ad hoc samengestelde bijstandsteams. In paragraaf 7.1 wordt verder ingegaan op deze specifieke modules.

3.3.1 Verdrag van de Europese Unie

Een belangrijke regeling in het kader van de EU is vastgelegd in de geconsolideerde versies van het verdrag betreffende de Europese Unie

- Artikel 29 Verdrag van de Europese Unie:

“één van de doelstellingen van de Unie is om de burgers binnen de Europese Unie veiligheid te verschaffen ten aanzien van vrijheid, beveiliging en justitie.”

Het artikel ziet toe op gezamenlijke actie van de lidstaten op het gebied van politie en justitie.”

3.3.1.2 Beslissingen Europese Commissie

Twee andere belangrijke regelingen in het kader van de EU zijn vastgelegd in twee beslissingen van de Europese Commissie:

Beslissing van de Europese Commissie op 6 december 2006 (15437/06) ten aanzien van de verbeterde samenwerking van speciale interventieteams van de verschillende lidstaten in crisissituaties.

- Deze bepalingen zijn van toepassing op door mensen veroorzaakte crisissituaties, die een fysieke bedreiging vormen voor burgers of instituties binnen een van de lidstaten. Denk aan kapingen en het gijzelen van personen (artikel 2 lid 2).

Beslissing van de Europese Unie op 8 november 2007; het opzetten van een community civil protection mechanisme.

- De bepalingen zijn van toepassing op situaties waarin er sprake is van grote rampen of een directe dreiging daarvan.
- Een bijstandsaanvraag wordt door de lidstaat gericht aan het EU MIC of direct aan een andere lidstaat (artikel 7 lid 1).
- Het EU MIC zal de aanvraag doorsturen naar de contactpunten van de verschillende lidstaten. Daarnaast is het EU MIC belast met het faciliteren van de bijstand en het vergaren van informatie over het incident (artikel 7 lid 2).
- De EU-lidstaten bepalen of zij al dan niet bij zullen ragen aan een hulpverzoek (artikel 7 lid 3)
- De getroffen lidstaat is verantwoordelijk voor het instrueren van de buitenlandse bijstandsteams (artikel 7 lid 4).

3.3.2 NAVO

De basis voor bijstand, noodhulpverlening bij rampen binnen het NAVO-verband wordt gevormd door de principes die gehanteerd worden binnen de Euro-Atlantic-Partnership-Council (EAPC). De praktische coördinatie hiervan vindt plaats door het Euro-Atlantic Disaster Response Coordination Centre (EADRCC).

Policy on enhanced practical cooperation in the field of international disaster relief van het EAPC .

Hierin is door de NAVO-lidstaten en 24 Partnerlanden overeengekomen op welke wijze wordt samengewerkt op het gebied van internationale (nood)hulp bij rampen. Het EADRCC heeft daarvoor Standing Operating Procedures (SOP) opgesteld. Een van de uitgangspunten is dat de VN de primaire rol in de coördinatie van internationale (nood)hulp bij rampen behoudt en het EADRCC complementaire en aanvullende steun aan de VN beoogd.

Binnen de bijstandsverlening in het kader van de EAPC worden de volgende principes gehanteerd:

- Het getroffen land blijft verantwoordelijk voor de aansturing van de rampenbestrijding.
- De VN coördineren de internationale hulpverleningsoperaties en worden daarbij aangevuld en ondersteund door het EADRCC.
- Een EAPC lidstaat kan zelf direct bijstand verlenen aan het getroffen land, maar kan er ook voor kiezen om bijstandseenheden ter beschikking te stellen aan de zogenoemde Euro-Atlantic Disaster Response Unit (EADRU), een mix van verschillende bijstandseenheden uit verschillende (EAPC)landen.

Het EADRCC heeft de volgende taken toebedeeld gekregen:

- Het verwerken van de aanvragen voor bijstand vanuit het EAPC en dit communiceren naar de Secretaris-Generaal van de VN.
- In nauwe samenwerking met UN-OCHA coördineren van de bijstandsverlening van andere EAPC-landen aan het getroffen gebied.
- Een centraal punt zijn voor de informatie-uitwisseling ten aanzien van de aanvragen voor internationale bijstandsverlening aan EAPC-landen.
- Contact onderhouden met UN-OCHA, de EU en andere relevante instanties.

3.3.3 VN

Binnen de VN zijn twee regelingen opgenomen ten aanzien van humanitaire hulpverlening en militaire bijstand in het kader van civiele hulpverlening bij rampen.

3.3.3.1 VN resoluties

VN resolutie 57/150 d.d. 16 december 2002; strengthening the effectiveness and coordination of international urban search and rescue assistance.

- Deze resolutie nodigt lidstaten uit zich voor te bereiden op inkomende buitenlandse bijstand.

VN resolutie 46/182 d.d. 19 december 1991; the guiding principles for strengthening the coordination of humanitarian assistance of the United Nations system.

Enkele voor dit handboek belangrijke bepalingen zijn:

- De resolutie voorziet in het verlenen van humanitaire hulp.
- Deze hulp kan alleen worden verleend in overeenstemming en met goedkeuring van het getroffen land.
- Het getroffen land speelt een primaire rol bij het initiatief tot bijstand, de organisatie, coördinatie en implementatie daarvan.

3.3.3.2 De Oslo Guidelines

- De bepalingen uit de Oslo Guidelines zien toe op de inzet van militaire bijstand in het kader van civiele hulpverlening als gevolg van natuurlijke, technologische en milieurampen in vredetijd.
- De bepalingen hebben betrekking op de inzet van militaire en civiele bijstandseenheden aangevraagd door de humanitaire organisaties van de VN en optredend onder de verantwoordelijkheid van de VN.
- Het getroffen land speelt een primaire rol bij het initiatief tot bijstand, de organisatie, coördinatie en implementatie van de hulpverlening.
- Aan het verlenen van de bijstand zijn voor de getroffen staat geen kosten verbonden (artikel 27).
- In principe vindt de bijstand ongewapend plaats en met nationale uniformen (artikel 29).

De volledige literatuurlijst, met de belangrijkste documenten, wetten en regelgeving is opgenomen in bijlage 7.

3.3.4 Interpol

Binnen de Nederlandse wetgeving is de politie verantwoordelijk voor het identificeren van slachtoffers. Interpol is 's werelds grootste internationale politieorganisatie, die grensoverschrijdende politiesamenwerking faciliteert. Bij massa-identificatie verzorgt Interpol de afstemming en coördinatie met de getroffen staat. Binnen Interpol staat dit proces bekend als Disaster Victim Identification (DVI).⁵

Interpol heeft in een bijeenkomst van de VN, oktober 1996, aanbevolen dat de lidstaten:

DVI-team opzetten dat tenminste bestaat uit politiefunctionarissen, forensische pathologen en forensische tanddeskundigen.

⁵ Op de website <http://www.interpol.com/Public/DisasterVictim/Default.asp> staat meer informatie over dit onderwerp.

Informatie uitwisselen over hun ervaringen bij het identificeren van slachtoffers.

Bijstand inroepen van functionarissen uit het land waar de slachtoffers van een ramp vandaan komen.

Op verzoek zulke bijstand verlenen aan andere landen.

Medewerking aan grensformaliteiten zodat buitenlandse DVI-teams snel kunnen worden toegelaten in een land waar zij hun werkzaamheden gaan uitvoeren.

De stuurgroep is de zogenaamde DVI Steering Group en de belangenorganisatie wordt gevormd door de deelnemende lidstaten in de DVI Standing Comité. De DVI Guideline geeft uitleg over het proces van identificatie, zoals deelnemende lidstaten binnen Interpol zijn overeengekomen.

Enkele voorbeelden van ondersteuning:

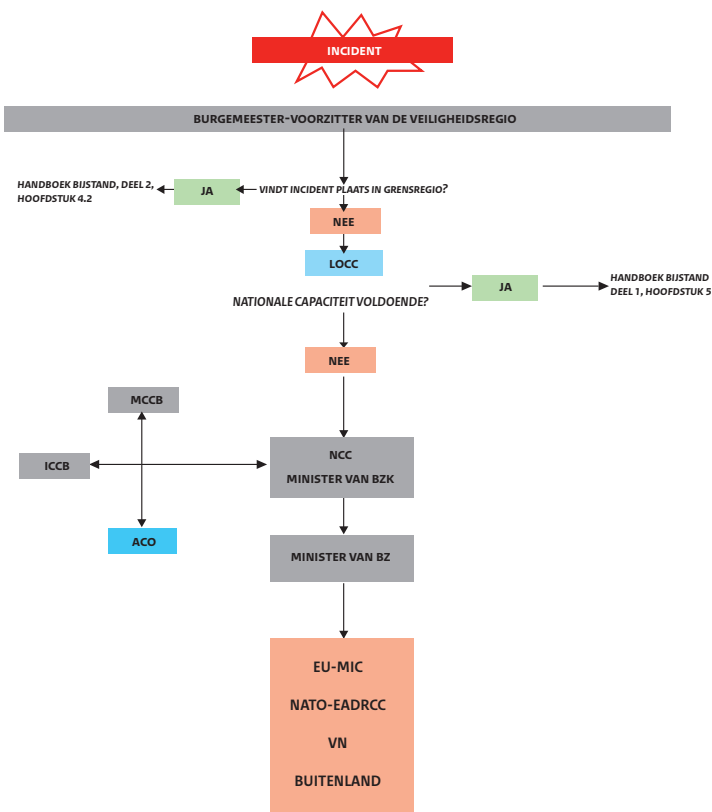
- Inrichten en bemannen van een coördinatiecentrum.
- Up to date houden DVI guide.
- Faciliteren met AM en PM formulieren.
- Informatiecoördinatie via wereldwijd informatienetwerk.
- Beschikbaar stellen van ondersteunende DVI informatiesystemen, specifiek voor identificatie.

Aanvraag- procedures buitenlandse bijstand

4.1 Reguliere aanvraagprocedure

De aanvraag voor het verkrijgen van buitenlandse bijstand verloopt als volgt:

4.1.1 Toelichting:

De aanvraagprocedure voor bijstand vanaf het lokale/regionale niveau geschiedt conform de procedures als beschreven in Handboek Bijstand Deel I Nationaal, dat eveneens is uitgegeven door het LOCC. Dat betekent dat vanuit lokaal/regionaal niveau de burgemeester, door tussenkomst van de voorzitter van de veiligheidsregio, een verzoek indient bij het Ministerie van BZK (LOCC) tot bijstandsverlening.

Op nationaal niveau kan door het LOCC worden onderkend dat er sprake is van uitputting van nationale bijstandscapaciteiten. Op nationaal niveau zal worden afgewogen of de benodigde capaciteiten zo snel mogelijk beschikbaar moeten komen, dan wel dat uitstel mogelijk is. Indien wachten op vrijkomende nationale capaciteiten geen optie is, zal het LOCC de aanvraag doorgeleiden naar het Nationaal Crisis Centrum (NCC) met het verzoek om buitenlandse bijstand. Het NCC draagt zorg voor de bestuurlijke afstemming en accordering van buitenlandse bijstand via het Algemeen Crisis Overleg (ACO), de Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing (ICCb) en zonodig de Ministeriele Commissie Crisisbeheersing (MCCb).

Vervolgens regelt het Ministerie van BZK (NCC) de aanvraag/het verzoek in overleg met het Ministerie van Buitenlandse Zaken (BZ). De aanvraagprocedure naar het buitenland loopt vanuit het NCC naar het EU MIC, het EADRCC, de VN of bilateraal naar het buitenland.

4.2 Informatie-uitwisseling over actuele rampen en crises binnen de EU

Common Emergency communication and Information System (CECIS) is een online systeem van de EU ter ondersteuning van de coördinatie van de rampenbestrijding. Via dit systeem, dat wordt beheerd door het EU MIC, kunnen lidstaten andere landen informeren over een actuele ramp of crisis. Daarnaast kunnen zij via het systeem hun behoefte aan internationale bijstand (zoals middelen, mankracht of expertise) aangeven. De overige landen kunnen reageren op hulpverzoeken en aangeven of/en wat zij kunnen leveren. Het EU MIC kan namens niet EU landen hulpverzoeken in het systeem plaatsen.

Het NCC is als National Point of Contact aangesloten op CECIS en is daarmee namens Nederland het eerste aanspreekpunt. In deze rol ontvangt het NCC bijstandsverzoeken van andere landen. Daarnaast communiceert het NCC via het systeem wanneer Nederland wordt getroffen door een ramp, waarbij (mogelijk) buitenlandse bijstand noodzakelijk is. In dat geval wordt de behoefte door het LOCC vastgesteld en omschreven. Het NCC coördineert de interdepartementale afstemming en communiceert het uiteindelijke hulpverzoek, via CECIS, aan andere landen. Op basis van de reacties van andere landen wordt beslist van welke aanbiedingen Nederland gebruik zal maken.

4.3 Optreden in het kader van terrorismebestrijding

Wanneer er sprake is van een (dreigende) terroristische aanslag, is de potentiële buitenlandse bijstandsverlening in het kader van de terrorismebestrijding de verantwoordelijkheid van het Ministerie van Justitie en de NCTb. Specifieke buitenlandse bijstandaanvragen hiervoor worden dan ook op aangeven en onder leiding van het Ministerie van Justitie door zorg van het NCC uitgezet.

De bijstandscoordinatie voor de rampengevolgbestrijding van een terreuraanslag is echter identiek aan de buitenlandse bijstandsverlening als gevolg van een reguliere ramp.⁶

⁶ Het optreden in het kader van de terrorismebestrijding kan van invloed zijn op de wijze van optreden in het kader van de reguliere rampengevolgbestrijding. Het redden/bergen van slachtoffers zal altijd prioriteit hebben. Tegelijkertijd zal er echter aandacht worden gevraagd voor het veilig stellen van bewijs, onderzoeken in het kader van dadervaststelling, etc. Ook is het niet ondenkbaar dat terrorismebestrijding en de reguliere rampengevolgbestrijding dezelfde capaciteiten vereisen (bijvoorbeeld politie in het kader van opsporing en bewaking en beveiliging en defensie in het kader van bewaking en beveiliging) en dat daarin prioriteitstelling nodig is.

4.4 Aandachtspunten bij aanvragen buitenlandse bijstand

Bij het aanvragen van buitenlandse bijstand zijn de volgende aandachtspunten van belang:

- Omschrijf wat er aan de hand is en geef zo nauwkeurig mogelijk de omstandigheden aan waarin opgetreden moet worden (welke voorzieningen werken niet meer, zoals elektriciteit, drinkwater, (tele)communicatie en IT middelen, wat zijn de terrein- en weersomstandigheden etc.).
- Geef aan welke taak uitgevoerd moet worden. Vermeld hierbij duidelijk welke capaciteiten gewenst zijn (de specifieke capaciteiten, in welke aantallen/omvang). Geef hierbij zo goed als mogelijk aan wat de gewenste output is (het te bereiken effect).
- Geef aan wat de verwachte tijdsduur van de inzet zal zijn.
- Geef aan wat de gewenste aankomstlocatie voor de buitenlandse bijstandseenheden is.
- Beschrijf eventuele bijzonderheden ten aanzien van:
 - Financiële aangelegenheden (kosten leverende- versus vragende land).
 - Regeling bewapening.
- Geef duidelijk aan of de teams moeten beschikken over Liaison Officers (LSO) en/of verbindingsofficieren.
- Geef aan in hoeverre de LSO en Teamleider de Engelse taal moeten beheersen. Indien een bepaalde vorm van bijstand is gewenst, maar blijkt dat de LSO en/of Teamleider het Engels niet beheersen, kan het nodig zijn dat Nederland enkele tolken regelt. In paragraaf 7.6 is aangegeven waar en op welke wijze er tolken aangevraagd kunnen worden.
- Geef een beschrijving van de middelen waarover de bijstandsteams zelf dienen te beschikken. Te denken valt hierbij aan:
 - eigen vervoer;
 - interne communicatiemiddelen, verbinding met LSO en IT-middelen;
 - middelen voor het opzetten van een verblijfslocatie;
 - voeding;
 - sanitair;
 - medische voorzieningen voor het eigen personeel.

In bijlage 1 is een format opgenomen voor de aanvraag van buitenlandse bijstand en in bijlage 2 staat een checklist met daarin de eisen/wensen voor de inzet van het team en belangrijke contactgegevens.

Organisatie-inrichting ten behoeve van inkomende buitenlandse bijstand

Inleiding

Het uitgangspunt binnen de Nederlandse rampenbestrijding is dat de regie en bevoegdheden decentraal worden weggezet binnen de Veiligheidsregio's. Het Regionale Beleidsteam (RBT) met daarbinnen de coördinerende burgemeester van de veiligheidsregio, voert de formele regie. Op operationeel niveau is het Regionaal Operationeel Team (ROT) belast met regievoering.

De regionale bevoegdheden met betrekking tot de rampenbestrijding worden in Nederland op het nationale niveau overgenomen als:

1. De Minister van BZK een bijzondere aanwijzing geeft voor het op nationaal niveau overnemen van de regionale bevoegdheden.
2. Via noodwetgeving waarin wordt vastgelegd dat een op nationaal niveau benoemd bevoegd gezag de regie over de rampenbestrijding overneemt⁷.

De organisatie en coördinatie van buitenlandse bijstandsverlening wijkt op een aantal punten af van bijstandsverlening die vanuit Nederland wordt georganiseerd. In dit hoofdstuk zijn de belangrijkste begrippen en organisaties weergegeven die van belang zijn bij het ontvangen van buitenlandse bijstand in Nederland.

Binnen de EU en de VN wordt reeds gebruik gemaakt van een bepaalde systematiek en organisatie voor internationale bijstandsverlening bij "civil emergency management", die bekend is binnen de landen van de EU/VN. Daarom is besloten om dit handboek zoveel mogelijk te laten aansluiten bij deze gangbare internationaal gehanteerde begrippen. Dit laat echter de wijze waarop de rampenbestrijding in Nederland op dit moment is georganiseerd, onverlet.

⁷ In een crisissituatie waarin buitenlandse bijstand noodzakelijk is, is een dergelijke aanwijzing c.q. inzet van noodwetgeving een reële optie.

5.1 Omschrijving locaties en instanties

5.1.1 Reception and Departure Centre (RDC): de aankomst- en vertreklocatie

Dit zijn één of meerdere locaties in Nederland die door de Nederlandse autoriteiten zijn aangewezen als aankomst- en/of vertreklocatie voor de buitenlandse bijstandseenheden. Deze locaties zullen veelal worden gekozen in de nabijheid van de plaats waar de verschillende buitenlandse bijstandseenheden Nederland binnenkomen en/of verlaten (havens, luchthavens, grensovergangen van wegen en treinstations). Het is aan te bevelen de aankomst- en vertreklocatie tot één locatie te beperken. Als er sprake is van meerdere aankomst- en vertreklocaties dan moet er een hoofdlocatie worden benoemd (Hoofd RDC) waar de coördinatie en aansturing van de overige locaties (Sub RDC) wordt uitgevoerd.

Op het RDC vindt na aankomst en bij het vertrek van de buitenlandse bijstandseenheden een registratie plaats (persoons- en materieelregistratie met hun bijbehorende capaciteiten/specialismen). Ook zullen de buitenlandse bijstandseenheden na aankomst op het RDC de noodzakelijke en beschikbare informatie over de rampsituatie en hun inzet krijgen.

5.1.2 On Site Operations and Coordination Centre (OSOCC): coördinatiecentrum voor de inzet van buitenlandse bijstandsteams

Vanuit het OSOCC wordt de inzet van de buitenlandse bijstandsteams gecoördineerd namens het nationaal⁸ gezag over de rampbestrijding. Het OSOCC staat in verbinding met de LSO's, (verbindingsofficieren) van elk afzonderlijk bijstandsteam. Op basis van de beschikbare eenheden/teams en hun bekwaamheid/specialisme worden de teams ingezet op een incidentlocatie. Tijdens de inzet krijgt het OSOCC via de LSO's een frequente update over de werkzaamheden en voortgang van het betreffende bijstandsteam. Deze update wordt direct doorgegeven aan het nationale gezag, belast met de overall regie op de rampenbestrijding (LEMA, zie ad 3).

Het OSOCC wordt altijd ingericht bij het LOCC. Communicatie binnen de OSOCC-werkvorm op locatie wordt gerealiseerd door de inrichting van een sub-OSOCC in de directe omgeving van het rampterrein. Het sub-OSOCC kan door technische middelen ingericht zijn. Op aanvraag van de LEMA draagt het OSOCC zorg voor toewijzing van de voor de incidentbestrijding benodigde buitenlandse bijstandsteams.

5.1.3 The Local Emergency and Management Authority (LEMA): de (lokale) autoriteit belast met de rampbestrijding

De LEMA heeft de overall regie en coördinatie over de rampbestrijding in het getroffen gebied. De LEMA is in Nederland het gezag dat ter plaatse het strategische en operationele bevel voert rond de bestrijding van de ramp. De LEMA bestaat in Nederland uit het RBT en het ROT. Het RBT is belast met de formele regievoering.⁹ Het ROT houdt zich bezig met de operationele regie over de rampenbestrijding en dus ook de regie op de inzet van buitenlandse bijstand en de coördinatie hiervoor met het OSOCC. Het LOCC kan het ROT desgewenst ondersteunen bij de coördinatie met het OSOCC en de inrichting van het OSOCC.

Er kunnen zich situaties voordoen waarbij de Minister van BZK middels een aanwijzing of noodwetgeving het gezag naar het nationale niveau trekt. In dat geval bestaat de LEMA uit een nationale autoriteit die formeel de regie voert met ondersteuning vanuit het LOCC. De LEMA zal na aankomst van de buitenlandse bijstandsteams zorgen voor een ontvangst en briefing op het RDC en het OSOCC. Daarbij zal onder andere informatie worden verschaft over de rampplek, de inzetlocatie van de bijstandsteams en de te volgen procedures. De LEMA wordt via het OSOCC ondersteund in de coördinatie van de rampenbestrijding. De LEMA verzoekt het OSOCC om inzet van buitenlandse bijstandsteams op incidentlocaties waar de nationale hulpverlening tekort schiet. De LEMA bepaalt daarmee ook de prioriteitsstelling voor de inzet van buitenlandse hulpverlening.

⁸ Op regionaal niveau is een OSOCC niet aan de orde. De OSOCC-werkzaamheden zijn regulier onderdeel van de werkzaamheden van het LOCC.

⁹ Als er sprake is van een ramp op lokaal niveau is dat dus de bevoegde burgemeester. Op bovenlokaal niveau is de voorzitter van de veiligheidsregio verantwoordelijk.

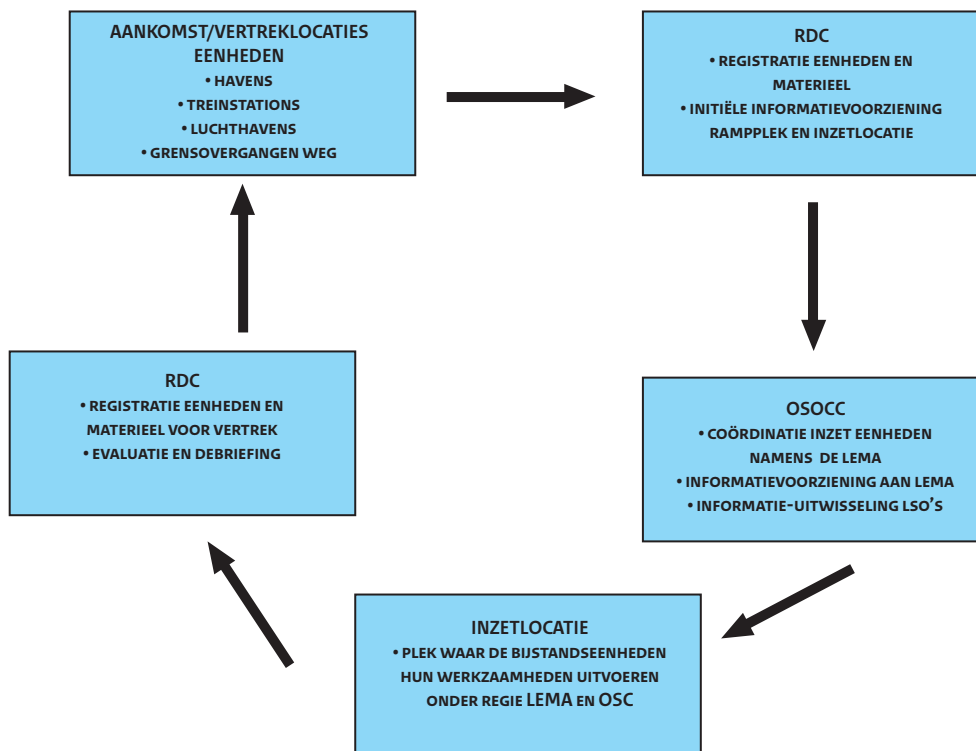
5.1.4 On-Site-Commander (OSC): de commandant (operationeel leider) op de plaats van het incident

De OSC regisseert en coördineert de buitenlandse hulp op de incidentlocatie. Hij/zij draagt zorg voor opvang en inzet van de toegewezen buitenlandse bijstandsteams en geeft elk team de relevante informatie die zij nodig hebben voor de bestrijdingstaak op de locatie. De rol van OSC wordt in de Nederlandse situatie ingevuld door de Commandant op de Plaats van het Incident (leider COPI) of door de Officier van Dienst (OvD) op de ramplocatie.

5.1.5 Base of Operations (BoO): basiskamp voor de buitenlandse bijstandseenheden.

Een BoO is het basiskamp waar de afzonderlijke bijstandsteams verblijven. Het is de plek waar de betreffende eenheid rust, eet en slaapt. Ook het meeste materieel van de verschillende eenheden is hier opgeslagen/gestationeerd.¹⁰ Uitzondering hierop zijn bijvoorbeeld helikopters, vliegtuigen of andersoortig materieel dat door haar aard en/of omvang niet opgeslagen/gestationeerd kan worden binnen de directe omgeving van een BoO. De keuze voor de locatie van een BoO wordt bepaald vanuit het perspectief van de meeste effectieve en efficiënte hulpverlening. De verschillende bijstandseenheden moeten de BoO de beschikking hebben over afdoende logistieke middelen en support, uitrusting en personeel voor het runnen van de BoO. Nederland (de LEMA) draagt in principe zorg voor een geschikte accommodatie, met de beschikking over voorzieningen als water, elektriciteit, verwarming, voedingsfaciliteiten, etc. De LEMA draagt eveneens zorg voor de invulling van de dagelijkse leiding in de BoO. Bij een grootschalige ramp is het niet ondenkbaar dat deze genoemde reguliere voorzieningen niet geleverd kunnen worden door Nederland. Als dit het geval is dan dient Nederland dit bij de aanvraag voor buitenlandse bijstand al aan te geven. De bijstandsteams kunnen dan vooraf al rekening houden met het feit dat zij gedurende een bepaalde periode zelfvoorzienend moeten zijn voor wat betreft een BoO.

5.2 Onderlinge samenhang organisaties

¹⁰ Het primaire onderhoud en reparatie van de uitrusting en het materieel van de bijstandseenheden is de verantwoordelijkheid van de eenheden zelf.

5.2.1 Toelichting op het schema

De buitenlandse bijstandseenheden zullen op verschillende plekken in Nederland aankomen. Afhankelijk van de herkomst van de teams en de aard en omvang van hun personeel en materieel, bevinden de aankomstplekken zich bij havens, op luchthavens, bij treinstations of in de buurt van grensovergangen op de weg.

Bij de aanvraag voor buitenlandse bijstand zal al zoveel mogelijk worden aangegeven wat de gewenste aankomstlocatie(s) is/zijn in Nederland.

Vanaf de aankomstlocatie vertrekken de eenheden en hun materieel naar een RDC, een aankomstcentrum, dat meestal op een centrale plek in Nederland en in de directe omgeving van de aankomstlocaties wordt ingericht. Op het RDC vindt een registratie plaats van de eenheden en hun materieel. Ook wordt aan alle eenheden tijdens een briefing vanuit het Nederlandse gezag initiële informatie verschaft over de rampplek, de locatie waar de eenheden heen zullen vertrekken en de taken die zij dienen uit te voeren.

De LSO's van elke afzonderlijke bijstandseenheid zullen vanaf het RDC naar het OSOCC gaan om daar onder andere te worden geïnformeerd over het incident en de locaties van waaruit de verschillende eenheden worden ingezet. Zonodig worden tolken en communicatieapparatuur beschikbaar gesteld.

Vanuit het OSOCC, dat op landelijk niveau zal worden ingericht, vindt coördinatie en ondersteuning plaats namens de LEMA, de autoriteit belast met de regie over de rampenbestrijding. De LEMA verzoekt het OSOCC om inzet van specifieke capaciteiten, waarbij het OSOCC inventariseert welke teams hierbij passen en de teams toewijst. Binnen het OSOCC vindt tijdens de operatie een constante informatie-uitwisseling over voortgang en resultaten plaats tussen het OSOCC en LSO's van elke (inter)nationale bijstandseenheid. Het OSOCC zorgt er vervolgens voor dat deze informatie bij de LEMA terecht komt.

De inzetlocatie is de plek waar de nationale en buitenlandse bijstandseenheden werkzaamheden uitvoeren in het kader van de bestrijding van het incident of de ramp.

De eenheden worden onder de regie van de LEMA op locatie aangestuurd door OSC's. De OSC's staan weer in direct contact met de LEMA.

Op het moment dat de werkzaamheden van de buitenlandse bijstandseenheden zijn afgerond en de LEMA via de OSC's heeft aangegeven dat zij zich kunnen terugtrekken, zullen de eenheden zich verzamelen in de BoO. De LEMA zal indien verdere bijstand niet meer benodigd is in samenwerking met het OSOCC het vertrek coördineren naar een RDC (een vertreklocatie). Deze RDC hoeft niet dezelfde locatie te zijn als het RDC die als aankomstlocatie heeft gediend.

Op het RDC, de vertreklocatie, vindt opnieuw een registratie plaats van de eenheden en hun personeel. Ook zal door zorg van de LEMA een de-briefing plaatsvinden en dienen de eenheden een zogenaamd after action review formulier (AAR), evaluatieformulier, in te vullen. In bijlage 6 is een format voor het AAR opgenomen. Als al deze formaliteiten zijn afgerond, zullen de buitenlandse bijstandseenheden weer vertrekken naar de locaties vanwaar zij teruggaan naar hun land van herkomst.

In hoofdstuk 7.2 is een schematisch overzicht opgenomen voor het buitenlandse bijstandsteam met daarin de belangrijkste stappen die zij tijdens hun missie moeten doorlopen.

Coördinatie en aansturing buitenlandse bijstandseenheden

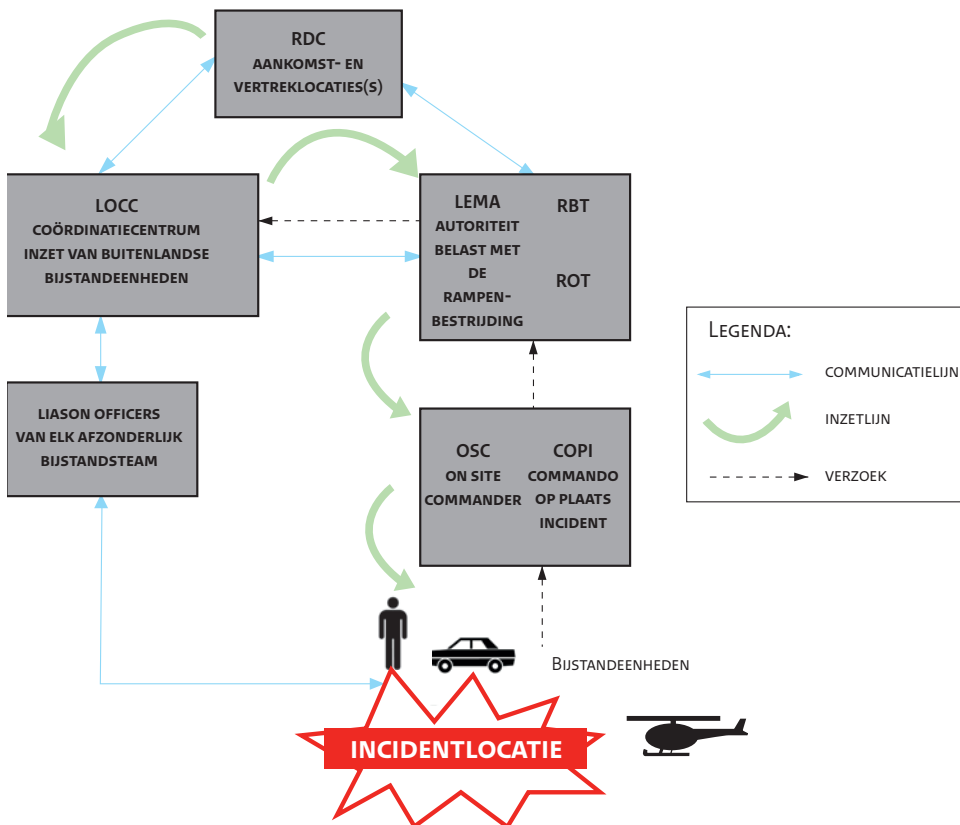
6.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt aan de hand van twee schema's een overzicht gegeven van de wijze waarop de coördinatie en aansturing van de buitenlandse bijstandseenheden plaatsvindt.

Allereerst volgt een schema van de Nederlandse uitgangssituatie waarbij de coördinatie en aansturing van de rampenbestrijding plaatsvindt vanuit regionaal niveau. Vervolgens wordt de situatie weergegeven waarbij de Minister van BZK heeft bepaald dat de coördinatie en aansturing plaatsvindt vanuit nationaal niveau.

6.2 Coördinatie en operationele aansturing buitenlandse bijstandseenheden vanuit regionaal niveau.

Wanneer de coördinatie en operationele aansturing van buitenlandse bijstandseenheden plaatsvindt vanuit regionaal niveau, ziet dit er schematisch als volgt uit:

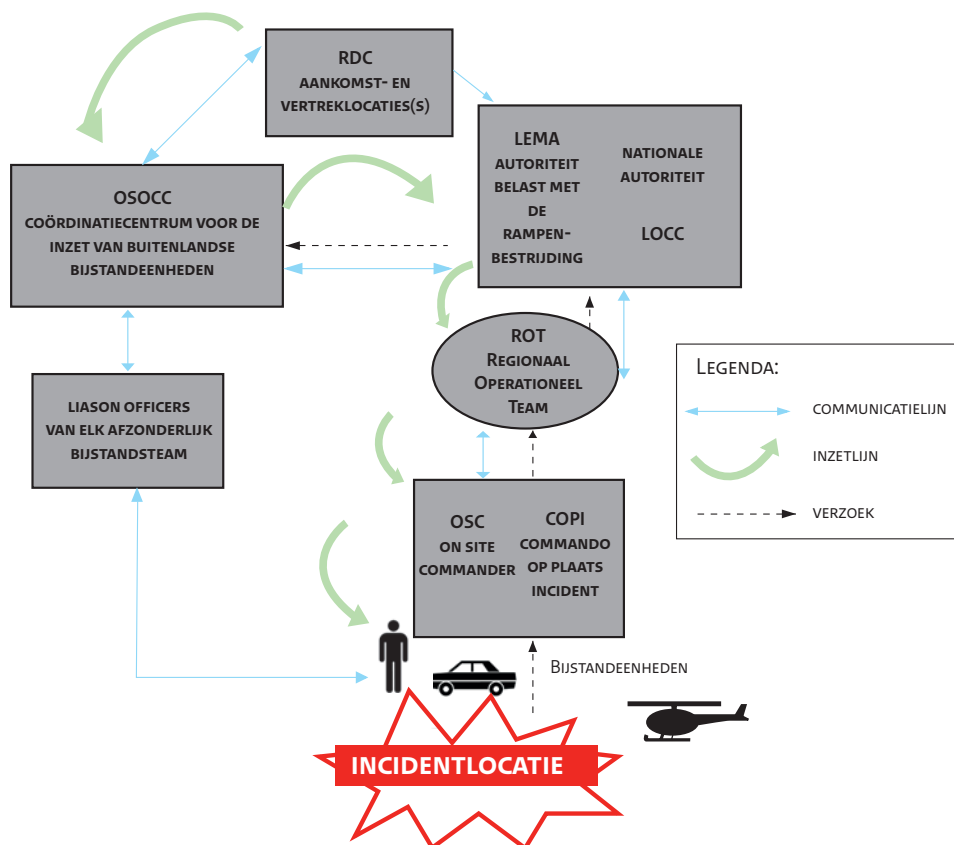
6.2.1 Toelichting op schema

Het uitgangspunt binnen de Nederlandse rampenbestrijding is dat de regie hierover in principe regionaal wordt weggezet. Indien er sprake is van een ramp, die qua omvang en effect slechts één regio bestrijkt en waarbij de regio zelf nog in staat is om de leiding over de rampenbestrijding te voeren, wordt de LEMA in de nabijheid van en door het ROT/RBT ingericht.

De coördinatie van de buitenlandse bijstandsteams geschiedt vanuit het OSOCC. Het LOCC kan ondersteuning leveren voor het uitvoeren van de OSOCC-taak. Het OSOCC heeft inzicht in de capaciteiten van de diverse teams en onderhoudt constant contact met de verschillende teamleiders en/of LSO's van de buitenlandse bijstandsteams. De LEMA verzoekt het OSOCC om inzet van specifieke capaciteiten, waarbij het OSOCC inventariseert welke teams hierbij passen en de teams toewijst. De LEMA wordt door het OSOCC geïnformeerd over de voortgang van de inzet van de buitenlandse bijstandsteams en door de OSC/COPI over de operationele uitvoering op de incidentlocatie. Afhankelijk van de aard en de omvang van de ramp, kunnen er meerdere incidentlocaties zijn. Voor elke incidentlocatie geldt dan dezelfde systematiek.

6.3 Coördinatie en operationele aansturing van de buitenlandse bijstandseenheden vanuit nationaal niveau

Wanneer de coördinatie en operationele aansturing van buitenlandse bijstandseenheden plaatsvindt vanuit nationaal niveau, ziet dit er schematisch als volgt uit:

6.3.1 Toelichting op schema

Indien er sprake is van een ramp, die qua omvang en effect meerdere regio's bestrijkt of indien er sprake is van een ramp waarbij de getroffen regio zelf niet meer in staat is de coördinatie van de rampenbestrijding uit te voeren, wordt de LEMA op landelijk niveau ingericht. De Minister van BZK zal in dat geval door middel van een speciale aanwijzing of door middel van noodwetgeving de regie naar het nationale niveau trekken. De inrichting van de LEMA zal plaatsvinden in de nabijheid van en door het LOCC, in samenwerking met de Nationale Autoriteit. De Nationale Autoriteit heeft in dat geval de formele eindverantwoordelijkheid ten aanzien van regievoering op basis van aanwezige capaciteiten. Het LOCC zal hierbij ondersteuning bieden.

De operationele aansturing van de bijstandseenheden op de incidentlocatie zal plaatsvinden vanuit het ROT via de OSC/COPI. De OSC/COPI stuurt de Nederlandse en buitenlandse bijstandseenheden op de incidentlocatie aan en draagt zorg voor afstemming met de daar aanwezige hulpverleningseenheden.

De coördinatie van de buitenlandse bijstandsteams geschiedt vanuit het OSOCC. Het OSOCC heeft inzicht in de capaciteiten van de diverse teams en onderhoudt constant contact met de verschillende teamleiders en/of LSO's van de buitenlandse bijstandsteams.

De LEMA verzoekt het OSOCC om inzet van specifieke capaciteiten, waarbij het OSOCC inventariseert welke teams hierbij passen en de teams toewijst. De LEMA wordt door het OSOCC geïnformeerd over de voortgang van de inzet van de buitenlandse bijstandsteams en door het ROT over de voortgang van de operationele uitvoering.

Afhankelijk van de aard en de omvang van de ramp, kunnen er meerdere incidentlocaties zijn. Voor elke incidentlocatie geldt dan dezelfde systematiek.

Fasering, taken en verantwoordelijkheden per fase

7.1 Inleiding

Vanaf het moment dat Nederland heeft aangegeven dat buitenlandse bijstandsverlening in Nederland gewenst is, dienen er verschillende organisatorische maatregelen getroffen te worden om een goede begeleiding van het bijstandsproces (voor buitenlandse eenheden) mogelijk te maken.

In paragraaf 4.1 volgt er een schematisch overzicht van de verschillende fases waarbinnen het bijstandsproces voor buitenlandse bijstand zich voltrekt. Vervolgens wordt er aan de hand van een tabel weergegeven welke stappen er per fase van het bijstandsproces doorlopen moeten worden en wie er voor de uitvoering van deze stappen verantwoordelijk is. Tenslotte wordt een uitgebreider overzicht gegeven van de taken en verantwoordelijkheden per stap en per fase.

7.2 Fases in het bijstandsproces

In het proces van buitenlandse bijstand (de aanvraagfase niet meegenomen) worden vijf fases onderkend:

7.2.1 Toelichting

De fases zijn in een logische tijdsvolgorde benoemd. Door verschillende aankomsttijden van buitenlandse bijstandseenheden, maar ook door verschillen in inzetduur en dus ook vertrek, is het mogelijk dat verschillende fases en de daaraan gekoppelde activiteiten gelijktijdig plaatsvinden.

7.3 Overzicht van de taken en verantwoordelijkheden per fase

Fases binnen het bijstandsproces	Stappen	Inhoud per stap	Verantwoordelijke instantie(s)
Fase 1: Voorbereiding aankomst	Stap 0	Opstellen aanvraag, opzetten van een LEMA en voorbereiding voor de opzet van RDC, OSOCC en BoO	LOCC/NCC, LOCC/KMar/Douane en RBT/ROT of LOCC/Nationale Autoriteit
	Stap 1	Bekendmaken van de aankomstlocatie	NCC en LOCC
	Stap 2	Organiseren van douane- en reisaangelegenheden	Douane en Koninklijke Marechaussee (KMar)
	Stap 3	Het opzetten van een ontvangstplek, een RDC	LOCC en douane/KMar
Fase 2: Van aankomst tot inzet	Stap 4	Verplaatsing van de eenheden vanaf de aankomstlocatie naar het RDC en het organiseren van frequentie management	NCC, LOCC, Ministerie van Defensie, Ministerie van V & W, KLPD, Agentschap Telecom en LEMA
	Stap 5	Ontvangst en briefing op het RDC	LOCC en LEMA
	Stap 6	Verplaatsing van de eenheden vanaf het RDC naar de inzetlocatie	Ministerie van V en W, KLPD en LEMA
Fase 3: Missie, operationele inzet	Stap 7	Het realiseren van een coördinatiecentrum (OSOCC) en het faciliteren van beschikbare radiofrequentie eenheden	ROT of LOCC i.s.m. vertegenwoordigers van de EU/VN en/of NAVO en het Agentschap Telecom
	Stap 8	Het opzetten van een basiskamp voor de verschillende bijstandseenheden	LEMA i.s.m. OSOCC, LOCC en buitenlandse bijstandseenheden
	Stap 9	Ontvangst bij het OSOCC	OSOCC i.s.m. LEMA en/of het LOCC
	Stap 10	Het coördineren van de inzet	OSOCC, LEMA, eventueel via ROT en Agentschap Telecom
	Stap 11	Verplaatsing eenheden vanaf de BoO naar de incidentlocatie	Ministerie van V & W, KLPD en LEMA
	Stap 12	Het werken op de incidentlocatie	LEMA, OSOCC, COPI/OSC en LSO
Fase 4: Afwikkeling en evaluatie	Stap 13	Operationele debriefing op het OSOCC	OSOCC, LEMA i.s.m. LOCC (mogelijk met OSC/COPI)
	Stap 14	Ontmanteling van de BoO	LEMA i.s.m. LOCC
	Stap 15	Bepalen van de vertreklocatie	NCC en LOCC
Fase 5: Het vertrek	Stap 16	Terugverplaatsing van de eenheden van de inzetlocatie naar het RDC	Ministerie van V & W en KLPD
	Stap 17	Debriefing en afwikkeling op het RDC	LOCC en buitenlandse bijstandseenheden
	Stap 18	Verplaatsing vanaf het RDC naar de vertreklocatie en de douaneactiviteiten bij vertrek	Ministerie van V & W, KLPD en douane

7.4 Beschrijving van de taken en verantwoordelijkheden per fase

Fase 1: Voorbereiding aankomst

Stap 0 Het opstellen van een aanvraag voor bijstandsverlening door buitenlandse eenheden, opzetten van een LEMA en het voorbereiden van een RDC, OSOCC en BoO

In de aanvraag worden door Nederland de eisen gesteld waaraan buitenlandse bijstandseenheden dienen te voldoen. Nadere uitwerking is opgenomen in paragraaf 1.4 en een voorbeeld van een aanvraagformulier is opgenomen in bijlage 1.

Bij de aanvraag dient een checklist te worden meegestuurd die door de bijstandslieferende landen moet worden ingevuld. Onderwerpen die in de checklist staan zijn onder andere:

- Een overzicht van de te sturen eenheden en materieel.
- Benodigdheden wat betreft vervoer, accommodatie, communicatiemiddelen, tolken, etc.
- De verwachte wijze van vervoer naar Nederland evenals de aankomstlocatie en tijd van aankomst (lucht, water, weg, rails).

Het LOCC inventariseert in samenwerking met de lokale autoriteiten op de rampplek waaruit de behoefte voor bijstandsmiddelen en eenheden bestaat. Het NCC is het eerste aanspreekpunt voor het buitenland ten aanzien van de bijstandsaanvragen. Daarnaast inventariseert het NCC in samenwerking met de betrokken departementen de behoefte aan bijstand op nationaal niveau. Het NCC zorgt in deze fase voor het informeren van de bestuurlijke lijn en relevante departementen over de komst van de buitenlandse bijstandseenheden. Operationele organisaties worden via het Departementaal Crisis Coördinatiecentrum (DCC) van het desbetreffende departement geïnformeerd.

De LEMA wordt in principe ingericht door het RBT/ROT. Het uitgangspunt binnen de Nederlandse rampenbestrijding, is dat de regie en bevoegdheden decentraal worden weggezet binnen de Veiligheidsregio's. Het RBT met daarbinnen de coördinerende burgemeester van de veiligheidsregio, voert de formele regie. De Minister kan echter door middel van een speciale aanwijzing of noodwetgeving bepalen dat de regie over de rampenbestrijding op nationaal niveau komt te liggen. In dat geval zal de LEMA door het LOCC en de Nationale Autoriteit worden ingericht.

De LEMA heeft de overall regie en coördinatie over de rampbestrijding in het getroffen gebied. De LEMA is in Nederland het gezag dat ter plaatse het strategische en operationele bevel voert rond de bestrijding van de ramp.

Tot slot wordt al een begin gemaakt met de voorbereiding van het opzetten van een RDC, OSOCC en BoO. Het LOCC is in samenwerking met de KMar en Douane verantwoordelijk voor het opzetten van een RDC. Het ROT/RBT is in principe verantwoordelijk voor de voorbereiding van het OSOCC en BoO. Wanneer de regievoering over de rampenbestrijding op nationaal niveau komt liggen, is het LOCC/Nationale Autoriteit verantwoordelijk voor de voorbereiding van het OSOCC en BoO.

Uitvoering Stap 0 wordt uitgevoerd door het LOCC/NCC (ten aanzien van de aanvraag), Het LOCC/Douane/KMar (voorbereiding van RDC) en ROT/RBT of Nationale Autoriteit/LOCC (ten aanzien van de inrichting van de LEMA en voorbereiding van OSOCC en BoO).

Stap 1 De aankomstlocatie van alle buitenlandse bijstandseenheden moet bekend worden gemaakt.

Bij de aanvraag voor buitenlandse bijstand dient de gewenste aankomstlocatie te worden aangegeven. Desondanks kan het voorkomen dat een inkomende buitenlandse bijstandsteam op een andere locatie binnenkomt. Het is van belang dat dit door het leverende land bij het NCC wordt gemeld, eventueel met tussenkomst van het EU MIC en/of EADRCC/VN (zie aanvraagprocedure van paragraaf 1.4).

Het NCC verstrekt de informatie over aankomsttijden en de aard en omvang van het materieel en personeel van de buitenlandse bijstandseenheden aan het LOCC. In bijlage 2 is een checklist opgenomen die kan worden gebruikt

voor het verstrekken van informatie hierover. Het LOCC heeft als taak om alle relevante organisaties (Ministerie van V en W, Ministerie van Defensie, Agentschap Telecom van het Ministerie van Financiën, KLPD, Douane en KMar) te informeren over de komst van de buitenlandse bijstandseenheden naar Nederland. Het NCC is het aanspreekpunt voor de buitenlandse bijstandseenheden totdat deze eenheden in Nederland zijn aangekomen.

Uitvoering Stap 1 wordt uitgevoerd door het NCC en LOCC

Stap 2 Het organiseren van douane- en reisaangelegenheden volgens het principe 'clearance voor materieel en personeel'.

De buitenlandse bijstandseenheden dienen met hun materieel zoveel mogelijk te worden ontzien van formaliteiten met betrekking tot douane- en reisaangelegenheden. De douane richt zich daarbij op toelating van het materieel en de KMar tot toelating van het personeel van de buitenlandse bijstandseenheid. Toegang dient waar mogelijk te geschieden volgens het principe 'clearance voor materieel en personeel'. Wel dient er een inventarisatielijst te worden opgesteld waarin kort wordt beschreven welke buitenlandse eenheden en middelen Nederland inkomen. Deze gegevens dienen door het NCC bekend te worden gesteld bij de douane en KMar-autoriteiten. In paragrafen 7.5 en 7.7 staan de volledige regelingen ten aanzien van de Douane-regelingen – en procedures.

Uitvoering Stap 2 wordt uitgevoerd door de Douane en KMar en het NCC

Stap 3 Het opzetten van een ontvangstplek, een RDC.

Het RDC dient op een centrale plek in Nederland te worden opgezet, mogelijk in de directe omgeving van de aankomstplek van de eenheden. Als er meerdere RDC's worden gerealiseerd, wordt er een RDC aangewezen dat leading is.

Een RDC moet aan de volgende voorwaarden voldoen:

- Een RDC moet duidelijk zichtbaar zijn voor de inkomende teams door gebruik te maken van borden, vlaggen, etc.
- Er dienen op de aankomstplekken liaisons aanwezig te zijn die de eenheden naar de juiste plek dirigeren.
- Een wachtruimte opzetten voor de inkomende teams, zodat de druk op het RDC niet te groot is.
- Communicatie opzetten tussen het RDC, OSOCC en LEMA.
- Er dient een registratielijst aanwezig te zijn voor de registratie van alle inkomende buitenlandse eenheden en hun materieel.

Uitvoering Stap 3 wordt uitgevoerd door het LOCC (in samenwerking met Douane en KMar)

Fase 2: van aankomst tot inzet

Stap 4 Verplaatsing van de eenheden vanaf de aankomstlocatie naar het RDC en het organiseren van frequentie management.

Het vervoer

In de bijstandsaanvraag voor buitenlandse bijstandsverlening kan worden aangegeven dat een buitenlands team

selfsupporting dient te zijn wat betreft het transport in Nederland. Dit zal echter niet altijd het geval kunnen zijn. Voor buitenlandse bijstandseenheden die niet beschikken over eigen transportmiddelen, dient rekening te worden gehouden met de inzet van Nederlandse transportmiddelen. Het NCC stemt met het LOCC af welke middelen er voor vervoer nodig zijn.

Deze transportmiddelen kunnen ter beschikking worden gesteld door civiele huur van transportmiddelen en/of door het Ministerie van Defensie.¹¹

Voor het verkrijgen van militaire transportmiddelen gelden de reguliere bijstandsprocedures. Het LOCC vraagt bij het Ministerie van defensie de benodigde middelen aan waarbij bij beschikbaarstelling afspraken worden gemaakt m.b.t. inzet, duur en overige coördinatie-aspecten ten aanzien van het vervoer.¹²

De toewijzing van vervoer geschiedt door het Ministerie van defensie. Binnen de contouren van de gemaakte afspraken zal de LEMA zonodig verdere detailafspraken maken (met transportleverende organisatiedelen van defensie of een door defensie aangewezen transportcoördinator) voor de verdere distributie (coördinatie) van de transportmiddelen onder de bijstandseenheden.¹³

De verkeersmanagementcentrales van Rijkswaterstaat, Ministerie van V en W, kunnen op basis van actuele informatie de beschikbare routes aangeven op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden richting het RDC kunnen worden vervoerd. Het transport via de wegen die niet onder het hoofdwegennet vallen (het zogenaamde “onderliggend wegennet”) wordt gecoördineerd door de lokale en regionale wegbeheerder.

De coördinatie en begeleiding van de gehele vervoersoperatie wordt verzorgd door het KLPD in samenspraak met de betrokken veiligheidsregio(s).

Organisatie van het frequentiemangement

In deze fase zullen de buitenlandse bijstandseenheden ook de beschikking moeten hebben over frequentieruimte waarmee ze in staat zijn gedurende de missie intern en extern te communiceren. Het Agentschap Telecom (AT) van het Ministerie van Economische Zaken (EZ), heeft als taak het organiseren, plannen, toewijzen en beschermen van frequentieruimte voor de buitenlandse bijstandseenheden.

Uitvoering: Stap 4 wordt uitgevoerd door het NCC, LOCC, Ministerie van Defensie, Ministerie van V en W, KLPD, Agentschap Telecom van het Ministerie van EZ en LEMA.

Stap 5 Ontvangst en briefing op het RDC.

Het RDC is de eerste centrale plek in Nederland waar de verschillende buitenlandse bijstandseenheden samenkomen en van waaruit zij verder worden vervoerd naar het OSOCC.

Binnen het RDC dienen in ieder geval de volgende activiteiten te worden ontplooid:

Koppeling ontvangst op nationaal niveau met het OSOCC. Vanuit de LEMA wordt een liaison naar het RDC gestuurd.

Registratie van alle inkomende buitenlandse eenheden + materieel.

Zorgen voor mappen, tolken en gidsen.

Het verschaffen van initiële informatie met betrekking tot de rampplek.

Het verschaffen van initiële informatie met betrekking tot de inzetlocatie.

Uitvoering Stap 5 wordt uitgevoerd door het LOCC en de LEMA

¹¹ In de stappen 6, 11, 15 en 17 wordt het Ministerie van Defensie niet nogmaals genoemd, omdat aanvragen van vervoer en het maken van afspraken m.b.t. inzet en coördinatie van het vervoer in stap 4 hebben plaatsgevonden.

¹² In principe worden de transportmiddelen voor de duur van de missie ter beschikking gesteld. Het kan echter zo zijn dat vanwege de aard en omvang van de ramp er een schaarste optreedt ten aanzien van de aanwezige transportmiddelen. In een dergelijk geval zal het Ministerie van Defensie/DVVO een aangepaste regeling treffen.

¹³ Mocht het vanwege de omvang van het incident nu zo zijn dat de beschikbare middelen van het Ministerie van Defensie niet afdoende zijn, dan is de minister van economische zaken op basis van de Vorderingswet (1962) bevoegd om ondernemingen of vrije beroepsbeoefenaren te verplichten bepaalde distributiegoederen, waaronder bijvoorbeeld vervoersmiddelen, aan de staat tijdelijk ter beschikking te stellen.

Stap 6 Verplaatsing van de eenheden vanaf het RDC naar de inzetlocatie (incidentlocatie + BoO).

De LEMA draagt er zorg voor dat de door het Ministerie van Defensie ter beschikking gestelde vervoermiddelen bij aankomst van de eenheden worden toegewezen/verdeeld aan/over de eenheden die deze nodig hebben. De verkeersmanagementcentrales van Rijkswaterstaat, Ministerie van V en W, kunnen op basis van actuele informatie de beschikbare routes aangeven op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden richting de inzetlocatie kunnen worden vervoerd. Het transport via de wegen die niet onder het hoofdwegennet vallen (het zogenaamde “onderliggend wegennet”) wordt gecoördineerd door de lokale en regionale wegbeheerder. De coördinatie en begeleiding van de gehele vervoersoperatie wordt verzorgd door het KLPD in samenspraak met de betrokken veiligheidsregio(s).

Uitvoering Stap 6 wordt uitgevoerd door de LEMA, het Ministerie van V en W en de KLPD.

Fase 3: Missie, operationele inzet

Stap 7 Het realiseren van een coördinatiecentrum (OSOCC) voor de inzet van buitenlandse bijstandsteams worden gerealiseerd. Daarnaast dienen de voor de buitenlandse bijstandsteams beschikbare radiofrequenties te worden gefaciliteerd.

Het OSOCC wordt ingericht door een staf die hiervoor geleverd kan worden vanuit de EU, VN en/of de NAVO. Bij inzet in EU-landen zal de EU in principe leading zijn in het OSOCC. Indien er niet in een specifieke staf wordt voorzien, dient het OSOCC door het eerste aankomende team te worden opgezet en vervolgens door vertegenwoordigers van aanwezige buitenlandse bijstandsteams verder te worden ingericht en operationeel te worden gehouden. Het ROT zal in principe vanuit Nederlandse zijde betrokken zijn bij de inrichting van het OSOCC (zie paragraaf 3.1). Als er echter sprake is van een situatie waarbij de regie over de rampenbestrijding naar het nationale niveau wordt getrokken (zie paragraaf 3.2), dan zal het LOCC ondersteuning bieden bij het opzetten van het OSOCC. Wanneer er sprake is van een nationale rampencoördinatie, zal het LOCC vanuit Nederlandse zijde betrokken zijn bij het opzetten van het OSOCC.

Het OSOCC staat in verbinding met de teamleiders en/of LSO's van elk afzonderlijk bijstandsteam. Op basis van de beschikbare eenheden/teams en hun bekwaamheid/specialisme worden de teams ingezet op een incidentlocatie. Tijdens de inzet krijgt het OSOCC via de teamleider en/of LSO een frequente update over hun werkzaamheden en voortgang. Deze update wordt direct doorgegeven aan het lokale en/of nationale gezag (LEMA). Op aanvraag van de LEMA draagt het OSOCC zorg voor toewijzing van de voor de incidentbestrijding benodigde buitenlandse bijstandsteams. Er zal dus constant gecommuniceerd dienen te worden met het RDC waar de eenheden bij aankomst zijn geregistreerd, de teamleiders en/of LSO's van elk afzonderlijk bijstandsteam en de LEMA.

Het OSOCC moet tenminste aan de volgende voorwaarden voldoen:

- Een OSOCC moet duidelijk zichtbaar/herkenbaar zijn voor de inkomende teams door gebruik te maken van borden, vlaggen, etc.
- Het OSOCC dient te kunnen communiceren (verbinding te hebben) met het RDC, LEMA en teamleiders en/of LSO's van de verschillende buitenlandse bijstandsteams.

Agentschap Telecom heeft in deze fase als taak het faciliteren van radiofrequenties ten behoeve van de buitenlandse bijstandseenheden. Bij het faciliteren van frequentieruimte zal de aanvraag als leidraad worden gebruikt (zie stap 0). De informatie met betrekking tot radiofrequenties dient zo mogelijk voorafgaand aan aankomst in bezit te worden gesteld van het Agentschap.

Uitvoering Stap 7 wordt uitgevoerd door het LOCC in samenwerking met vertegenwoordigers van de EU/VN/ en/of NAVO en/of buitenlandse bijstandsteams en het Agentschap Telecom van het Ministerie van EZ.

Stap 8 Opzetten van een basiskamp voor de verschillende bijstandseenheden, een BoO.

Een BoO is het hoofdkwartier voor elke afzonderlijke buitenlandse bijstandseenheid, van waaruit wordt gecommuniceerd met de anderen eenheden en instanties. Daarnaast is het de plek waar de betreffende eenheid rust, eet en slaapt. Ook het materieel van de verschillende eenheden is hier opgeslagen.¹⁴

Waar mogelijk draagt Nederland zorg voor een accommodatie, die beschikt over voorzieningen als water, elektriciteit, verwarming, voedingsfaciliteiten, etc. Ook draagt Nederland (i.c. de LEMA, dus ROT of LOCC) zorg voor invulling van de dagelijkse leiding in de BoO.

Bij een grootschalige ramp is het niet ondenkbaar dat deze reguliere voorzieningen niet door Nederland geleverd kunnen worden. Nederland zal dat dan bij de aanvraag voor de bijstand al aan dienen te geven (zie ook paragraaf 2.1, punt 5). De teams dienen in dat geval te voorzien in eigen verblijfmiddelen (tenten en toebehoren) en verzorging.

De verschillende bijstandseenheden moeten binnen de BoO beschikking hebben over afdoende logistieke middelen en support, uitrusting en personeel voor het runnen van de BoO. In bijlage 5 staan een aantal eisen opgesomd waaraan een BoO dient te voldoen.

Uitvoering *Stap 8 wordt uitgevoerd door de LEMA (ondersteund door lokaal gezag; afhankelijk locatie BoO) in samenwerking met het OSOCC en de buitenlandse bijstandseenheden zelf. Als de LEMA wordt ingericht op het niveau van het RBT/ROT, zal het LOCC hierbij ondersteuning bieden (zie ook stap 0).*

Stap 9 Ontvangst bij het OSOCC

Het OSOCC organiseert na aankomst van de eenheden een briefing waarbij de verschillende teamleiders van de verschillende eenheden worden ingelicht over de volgende onderwerpen:

- Coördinatie van de ramp.
- Up-to-date informatie over het incident.
- De locaties van waaruit de verschillende eenheden worden ingezet.
- Een kaart van het getroffen gebied.
- Procedures over de afhandeling van slachtoffers, veiligheidsprocedures, etc.
- De locaties van hulpmiddelen en voorzieningen zoals kranen, vrachtwagens, en brandstofmiddelen die voor de teams beschikbaar zijn en de procedures die daaraan zijn verbonden.
- Transport van de teams vanaf hun basiskamp naar de plek van het incident.
- De toegang tot vertalers en tolken en de procedures die daaraan zijn verbonden.

Uitvoering *Stap 9 wordt uitgevoerd door het OSOCC met ondersteuning van de LEMA en/of het LOCC.*

Stap 10 Het coördineren van de inzet.

Vanaf deze stap gaan de verschillende buitenlandse bijstandseenheden hun werkzaamheden uitvoeren. De coördinatie van de inzet van buitenlandse bijstandsteams geschiedt door het OSOCC. Coördinatie vindt plaats op basis van door de LEMA gestelde behoefte en richtlijnen. De LEMA is de eindverantwoordelijke voor de operationele inzet van de eenheden en dient daarbij te worden ondersteund door de OSOCC die de all-over coördinatie verzorgt. Als er sprake is van een situatie waarbij de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht, zal de operationele aansturing van de bijstandseenheden verlopen via de lijn LEMA-ROT- COPI(OSC).

Het Agentschap Telecom waarborgt in deze fase de radio-integriteit.¹⁵

¹⁴ Het primaire onderhoud en reparatie van de uitrusting en het materieel van de bijstandseenheden is de verantwoordelijkheid van de eenheden zelf.

¹⁵ Dit vindt plaats door zogenaamde “proactief spectrumonderzoeken” te initiëren. Tijdens crisis en/of calamiteiten is er 24-uurs bereikbaarheid binnen het Agentschap Telecom en kan er real-time en online informatie beschikbaar worden gesteld over het elektronisch communicatiedomein.

Het Agentschap Telecom kan op verzoek regelmatig updates geven over de beschikbare openbare telecommunicatie-infrastructuren. Hierbij wordt nauw samengewerkt met het Departementaal Coördinatiecentrum van het Ministerie van EZ (DCC-EZ).

Uitvoering Stap 10 wordt uitgevoerd door het OSOCC, de LEMA, eventueel via ROTen het Agentschap Telecom van het Ministerie van EZ.

Stap 11 Verplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf de BoO naar de incidentlocatie waar zij hun werkzaamheden kunnen uitvoeren.

Het Ministerie van V en W geeft op basis van actuele informatie aan welke beschikbare routes er zijn op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden vanaf het BoO richting de incidentlocatie kunnen worden vervoerd. De coördinatie en begeleiding van de gehele vervoersoperatie wordt verzorgd door het KLPD en de LEMA

Uitvoering Stap 11 wordt uitgevoerd door het Ministerie van V & W, het KLPD en de LEMA.

Stap 12 Het werken op de incidentlocatie

Eenmaal aangekomen op de incidentlocatie zullen de buitenlandse bijstandseenheden zich melden bij de COPI/OSC van wie ze opdrachten krijgen voor de inzet op locatie. Wanneer er sprake is van een regionale regievoering over de rampenbestrijding, staat de COPI/OSC in direct contact met de LEMA (ROT/RBT). Bij een nationale regievoering staat de COPI/OSC in contact met het ROT. Vanuit het ROT lopen vervolgens communicatielijnen richting de LEMA (LOCC/Nationale Autoriteit).

Het OSOCC staat in verbinding met de teamleiders en/of LSO's van elk afzonderlijk bijstandsteam. Op basis van de beschikbare eenheden/teams en hun bekwaamheid/specialisme worden de teams ingezet op een incidentlocatie. Tijdens de inzet krijgt het OSOCC via de teamleider en/of LSO een frequente update over hun werkzaamheden en voortgang. Deze update wordt direct doorgegeven aan het lokale en/of nationale gezag (LEMA).

Op aanvraag van de LEMA draagt het OSOCC zorg voor toewijzing van de voor de incidentbestrijding benodigde buitenlandse bijstandsteams. Er zal dus constant gecommuniceerd dienen te worden met het RDC waar de eenheden bij aankomst zijn geregistreerd, de teamleider en/of LSO's van elk afzonderlijk bijstandsteam en de LEMA. Zie hoofdstuk 3 voor een overzicht van de coördinatie en operationele aansturing van de buitenlandse bijstandseenheden.

Uitvoering Stap 12 wordt uitgevoerd door de buitenlandse bijstandseenheden, LEMA (RBT/RBT of LOCC/Nationale Autoriteit), OSOCC, COPI/OSC en teamleiders en/of LSO's

Fase 4: Afwikkeling, evaluatie

Stap 13 Operationele debriefing op het OSOCC, waarbij alle teamleiders van de verschillende bijstandsteams aanwezig zijn (en zo mogelijk de OSC's/COPI's)

Onderwerpen die tijdens de debriefing aan de orde dienen te komen zijn:

- De laatste stand van zaken rond de rampplek.
- Het verloop van de operatie.
- Het eventuele aantal slachtoffers (burgers en professionals).
- De aard en het aantal gewonden (burgers en professionals).
- De procedures van terugtrekking van de eenheden en het ontmantelen van de BoO.
- Informatie over vertreklocaties, tijdstippen, routes, etc.
- Vertrekschema's voor alle eenheden.

Uitvoering *Stap 13 wordt uitgevoerd door het OSOCC en de LEMA. Als de LEMA is ingericht op het niveau van het RBT/ROT, kan het LOCC daarbij eventueel ondersteuning bieden*

Stap 14 De verschillende BoO dienen te worden ontmanteld

In beginsel dienen de bijstandsteams hun hulpverleningsmateriaal weer mee terug te nemen. Hier kan echter van worden afgeweken in overleg met het leverende land. Te denken valt aan bijvoorbeeld middelen die zijn ingezet voor onderdak aan slachtoffers of technische hulpmiddelen zoals aggregaten en pompen.

Uitvoering *Stap 14 wordt uitgevoerd door de LEMA. Als de LEMA is ingericht op het niveau van de RBT/ROT kan het LOCC eventueel ondersteuning bieden*

Stap 15 Bepalen van de vertreklocatie

Bij de aanvraag voor buitenlandse bijstand dient de gewenste aankomstlocatie te worden aangegeven. De vertreklocatie zal in de meeste gevallen dezelfde zijn als de aankomstlocatie. Desondanks kan het voorkomen dat er vanwege de ontwikkeling van de ramp en/of het incident, voor een andere vertreklocatie zal worden gekozen.

Het LOCC heeft als taak om alle relevante organisaties (Ministerie van V en W, Ministerie van Defensie, Agentschap Telecom, KLPD, Douane en KMar) te informeren over het vertrek van de buitenlandse bijstandseenheden uit Nederland. Het NCC informeert de buitenlandse instanties en de buitenlandse bijstandseenheden over de vertreklocaties.

Uitvoering *Stap 15 wordt uitgevoerd door het NCC en LOCC*

Fase 5: Vertrek

Stap 16 Terugverplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden van de inzetlocatie naar het RDC

Het Ministerie van V en W geeft op basis van actuele informatie aan welke beschikbare routes er zijn op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden vanaf de inzetlocatie richting het RDC kunnen worden vervoerd. De coördinatie en begeleiding van de gehele vervoersoperatie wordt verzorgd door het KLPD.

Uitvoering *Stap 16 wordt uitgevoerd door het Ministerie van V en W en de KLPD*

Stap 17 Debriefing en afwikkeling op het RDC

Elke buitenlandse bijstandseenheid krijgt op het RDC een evaluatieformulier, een After Action Review (AAR). Voor elke fase van het bijstandsproces kan de betreffende eenheid haar bevindingen, beschouwingen en aanbevelingen opstellen. Het formulier AAR dient ingevuld te worden door de teamleider en/of LSO van een buitenlandse bijstandseenheid/team na afloop van de uitvoering van bijstand in Nederland, maar nog voor vertrek naar het land van herkomst. In bijlage 6 is een format van het AAR opgenomen.

Uitvoering *Stap 17 wordt uitgevoerd door het LOCC en de buitenlandse bijstandseenheid*

Stap 18 Verplaatsing vanaf het RDC naar de vertreklocatie en de douaneactiviteiten bij vertrek

Het Ministerie van V en W geeft op basis van actuele informatie aan welke beschikbare routes er zijn op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden vanaf het RDC richting de vertreklocaties kunnen worden vervoerd. De coördinatie en begeleiding van de gehele vervoersoperatie wordt verzorgd door het KLPD. De douane richt zich in deze fase op de uitvoer van het materieel en de KMar op het vertrek van het personeel van de buitenlandse bijstandseenheid. Wat betreft de douaneactiviteiten gelden de regelingen van paragraaf 7.7 van het Handboek.

Uitvoering Stap 18 wordt uitgevoerd door het Ministerie van V en W, KLPD, Douane en KMar

Taken en verantwoordelijkheden betrokken partners per fase

In dit hoofdstuk wordt per instantie aangegeven wat de taken en verantwoordelijkheden zijn binnen het bijstandsproces. Deze taken en verantwoordelijkheden zijn gekoppeld aan de verschillende stappen en fases zoals deze in hoofdstuk 3 zijn vastgesteld.

8.1 Het Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum

Fase 1

- Stap 0: Draagt bij nationale uitputting van capaciteiten zorg voor het stellen van de behoefte voor buitenlandse bijstand. Daarnaast ook het opzetten en inrichten van de LEMA, indien deze op nationaal niveau zal worden ingericht.¹⁶ Verder zal het LOCC samen met KMar en Douane voorbereiding treffen voor het opzetten van een RDC. Als er sprake is van nationale regievoering op de rampenbestrijding, zal het LOCC samen met de Nationale Autoriteit voorbereidingen treffen voor het opzetten van een OSOCC en BoO.
- Stap 1: Informeren van de relevante organisaties over de aankomende buitenlandse bijstand (Ministerie van V en W, Ministerie van Defensie, Agentschap Telecom, KLPD, Douane en KMar).
- Stap 3: Het opzetten van een RDC, ontvangst- en vertreklocatie voor alle buitenlandse bijstandseenheden op een centrale plek in Nederland.

Fase 2

- Stap 4: Samen met het NCC afstemmen welke middelen voor vervoer van de buitenlandse bijstandseenheden nodig zijn. Indien gewenst, aanvragen van vervoerscapaciteit voor buitenlandse bijstandseenheden bij het Ministerie van Defensie.
- Stap 5: Het organiseren/faciliteren van de ontvangst en briefing op het RDC, in samenwerking met (een liaison van) de LEMA. Als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht, is dat het LOCC zelf, in samenwerking met de Nationale Autoriteit. Als de LEMA op regionaal niveau wordt ingericht is dat een liaison van het ROT/RBT.

¹⁶ Uitgangspunt bij de rampenbestrijding in Nederland is dat de regie daarvan op regionaal niveau ligt. De Minister kan echter door middel van een speciale aanwijzing of noodwetgeving bepalen dat de regie over de rampenbestrijding op nationaal niveau komt te liggen. In dat geval zal de LEMA door het LOCC en de Nationale Autoriteit worden ingericht.

Fase 3

- Stap 7: Indien LEMA op nationaal niveau wordt ingericht, meehelpen bij het opzetten van een OSOCC. Indien de LEMA op regionaal niveau wordt ingericht kan het LOCC het ROT ondersteunen bij het opzetten van een OSOCC.
- Stap 8: Indien de LEMA wordt ingericht op nationaal niveau, zal het LOCC, eventueel ondersteund door lokaal gezag, het BoO opzetten in samenwerking met het OSOCC en de buitenlandse bijstandseenheden. Indien de LEMA wordt ingericht op het niveau van het RBT/ROT, zal het LOCC ondersteuning bieden bij het opzetten van een BoO.
- Stap 9: Als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht, draagt het LOCC, in samenwerking met de Nationale Autoriteit, zorg voor de ontvangst op het OSOCC.
- Stap 10: Als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht, draagt het LOCC samen met de Nationale Autoriteit zorg voor de coördinatie van de inzet van de bijstandseenheden. Deze coördinatie verloopt in dat geval volgens de lijn LEMA-ROT-COPI(OSC).
- Stap 11: Als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht, draagt het LOCC zorg voor het coördineren van de verplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf BoO naar de plek waar zij hun werkzaamheden dienen uit te voeren. De LEMA werkt hierbij nauw samen met het Ministerie van V en W en de KLPD.
- Stap 12: als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht is het LOCC samen met de Nationale Autoriteit verantwoordelijk voor de coördinatie van de inzet van bijstandseenheden tijdens hun werkzaamheden op de incidentlocatie

Fase 4

- Stap 13: Het eventueel ondersteunen van de LEMA en het OSOCC bij de operationele debriefing van de verschillende eenheden, wanneer de LEMA op het niveau van het RBT/ROT wordt ingericht. Als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht zal het LOCC samen met de Nationale Autoriteit de operationele debriefing uitvoeren.
- Stap 14: Het eventueel ondersteunen van de LEMA bij de ontmanteling van de verschillende BoO's, wanneer de LEMA op het niveau van het RBT/ROT wordt ingericht. Wanneer de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht zal het LOCC bijdragen aan de ontmanteling van de verschillende BoO's.
- Stap 15: Informeren van de relevante organisaties over het vertrek van de buitenlandse bijstand (Ministerie van V en W, Ministerie van Defensie, Agentschap Telecom, KLPD, Douane en KMar).

Fase 5

- Stap 17: Het organiseren van de de-briefing op het RDC.

8.2 Het Nationaal Crisiscentrum

Fase 1

- Stap 0: Het communiceren van de bijstandsaanvraag naar het buitenland, EU MIC/EADRCC/VN/buitenland en het informeren van de bestuurlijke lijn en relevante departementen over de komst van de buitenlandse bijstandseenheden.
- Stap 1: Het bekendmaken van alle aankomstlocaties van de verschillende buitenlandse bijstandseenheden en het verzorgen van de afstemming tussen de internationale instanties en betrokken partijen in Nederland.
- Stap 2: Het doen toekomen van de inventarisatielijst van middelen en personeel van de buitenlandse bijstandseenheden aan de Douane en KMar.

Fase 2

- Stap 4: Met het LOCC afstemmen welke middelen er voor vervoer van de buitenlandse eenheden nodig zijn.

Fase 4

- Stap 15: Het bekendmaken van alle vertreklocaties van de verschillende buitenlandse bijstandseenheden.

8.3 De Douane, de Immigratie- en Naturalisatie Dienst (IND) en de Koninklijke Marechaussee

Fase 1

- Stap 0: Samen met het LOCC voorbereidingen treffen voor de opzet van een RDC.
- Stap 2: Het organiseren van ongestoorde toegang van buitenlandse bijstand tot Nederland waarbij de douane gericht is op toelating van het materieel en de IND en KMar gericht zijn op toelating van het personeel van de buitenlandse bijstandseenheid. Toegang dient waar mogelijk te geschieden volgens het principe 'clearance voor materieel en personeel'. De informatie met betrekking tot inkomend personeel en materieel dient zo mogelijk voorafgaand aan aankomst in bezit te worden gesteld van Douane en IND/KMar.

Fase 5

- Stap 18: Het organiseren van de uitvoer en het vertrek van de buitenlandse bijstandseenheden en hun personeel.

8.4 Het Ministerie van Defensie

Fase 2

- Stap 4: Het ter beschikking stellen van benodigde transportmiddelen voor de buitenlandse bijstandseenheden vanaf het moment van aankomst. Afhankelijk van afspraken met betrekking tot inzet en de coördinatie op het vervoer, kan Defensie ook worden verzocht een coördinerende rol in de planning van inzet van (defensie) vervoersmiddelen te vervullen. Gezien de kennis en ervaring van DVVO is het aannemelijk dat de DVVO hier invulling aan zou kunnen geven. Binnen de contouren van de met Defensie gemaakte afspraken zal de LEMA zonodig verdere detailafspraken maken (met transportleverende organisatiedelen van defensie of een door defensie aangewezen transportcoördinator) voor de verdere distributie (coördinatie) van de transportmiddelen onder de bijstandseenheden.

8.5 Korps Landelijke Politiediensten

Fase 2

- Stap 4: Het (voor zover noodzakelijk) organiseren en begeleiden van de verplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf de aankomstlocatie naar het RDC.
- Stap 6: Het (voor zover noodzakelijk) organiseren en begeleiden van de verplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf het RDC naar de inzetlocatie (incidentlocatie + BoO).

Fase 3

- Stap 11: Het (voor zover noodzakelijk) organiseren en begeleiden van de verplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf de BoO naar de incidentlocatie.

Fase 5

- Stap 15: Het (voor zover noodzakelijk) organiseren en begeleiden van de terugverplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf de inzetlocatie naar het RDC.
- Stap 18: Het (voor zover noodzakelijk) organiseren en begeleiden van de terugverplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf het RDC naar de vertreklocaties.

8.6 Het Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Fase 2

- Stap 4: Het op basis van actuele informatie aangeven welke beschikbare routes er zijn op het "hoofdwegenet" waarlangs hulpverleningseenheden richting het RDC kunnen worden verplaatst.

- Stap 6: Het op basis van actuele informatie aangeven welke beschikbare routes er zijn op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden richting de inzetlocatie kunnen worden verplaatst.

Fase 3

- Stap 11: Het op basis van actuele informatie aangeven welke beschikbare routes er zijn op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden vanaf het BoO richting de incidentlocatie kunnen worden verplaatst.

Fase 5

- Stap 16: Het op basis van actuele informatie aangeven welke beschikbare routes er zijn op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden vanaf de inzetlocatie richting het RDC kunnen worden verplaatst.
- Stap 17: Het op basis van actuele informatie aangeven welke beschikbare routes er zijn op het “hoofdwegennet” waarlangs hulpverleningseenheden vanaf het RDC richting de vertreklocatie kunnen worden verplaatst.

8.7 Het Agentschap Telecom van het Ministerie van Economische Zaken

Fase 2

- Stap 4: het organiseren, plannen, toewijzen en beschermen van frequentieruimte voor de buitenlandse bijstandseenheden zodat zij in staat zijn gedurende de missie zowel intern als extern te communiceren.

Fase 3

- Stap 7: het tijdens de missie faciliteren van radiofrequenties ten behoeve van de buitenlandse bijstandseenheden.
- Stap 10: het waarborgen van de radio-integriteit.

8.8 Het Regionaal Operationeel Team

Het uitgangspunt binnen de Nederlandse rampenbestrijding, is dat de regie en bevoegdheden decentraal worden weggezet binnen de Veiligheidsregio's. Het RBT met daarbinnen de coördinerende burgemeester van de veiligheidsregio, voert de formele regie. Op operationeel niveau is het ROT belast met regievoering.

Dat betekent dat de LEMA in principe wordt opgezet door het ROT en het RBT. Er zijn echter situaties denkbaar (zie stap 0), dat de Minister van BZK de regie over de rampenbestrijding naar het nationale niveau trekt. In dat geval voert het ROT de operationele regie waarbij deze wordt ondersteund en aangestuurd vanuit een LEMA op nationaal niveau.

Fase 1:

- Stap 0: Het inrichten en operationeel houden van de LEMA, wanneer deze op regionaal niveau wordt ingericht door het ROT/RBT. Verder het voorbereiden van het opzetten van een OSOCC en BoO wanneer de regie op de rampenbestrijding regionaal niveau is weggezet.

Fase 2:

- Stap 5: Het organiseren van de ontvangst en briefing op het RDC wanneer de LEMA wordt ingericht door RBT/ROT. Hierbij is ondersteuning vanuit het LOCC mogelijk

Fase 3:

- Stap 8: Indien de LEMA wordt ingericht door het RBT/ROT dient een BoO te worden opgezet in samenwerking met het OSOCC en de buitenlandse bijstandseenheden. Hierbij is ondersteuning vanuit het LOCC mogelijk
- Stap 9: Het organiseren van de ontvangst op het OSOCC wanneer de LEMA door het RBT/ROT wordt ingericht.
- Stap 10: Als de LEMA door het RBT/ROT wordt ingericht, draagt het ROT zorg voor de coördinatie van de inzet van de bijstandseenheden. Als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht verloopt de operationele aansturing van de bijstandseenheden via de lijn LEMA – ROT – OSC/COPI.
- Stap 11: Als de LEMA door het RBT/ROT wordt ingericht, moet de verplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf BoO naar de plek waar zij hun werkzaamheden dienen uit te voeren te worden gecoördineerd. De LEMA werkt hierbij nauw samen met het Ministerie van V en W en de KLPD.

- Stap 12: als de LEMA op regionaal niveau wordt ingericht is het ROT samen met het RBT verantwoordelijk voor de coördinatie van de inzet van bijstandseenheden tijdens hun werkzaamheden op de incidentlocatie.

Fase 4

- Stap 13: Wanneer de LEMA op het niveau van het RBT/ROT wordt ingericht, zal samen met de OSOCC de operationele debriefing worden uitgevoerd. Het LOCC zal hierbij desgewenst ondersteuning kunnen bieden.
- Stap 14: Wanneer de LEMA op het niveau van het RBT/ROT wordt ingericht, moet worden bijgedragen aan de ontmanteling van de verschillende BoO's. Hierbij is ondersteuning vanuit het LOCC mogelijk.

8.9 Regionaal Beleidsteam

Het uitgangspunt binnen de Nederlandse rampenbestrijding, is dat de regie en bevoegdheden decentraal worden weggezet binnen de Veiligheidsregio's. Het RBT met daarbinnen de coördinerende burgemeester van de veiligheidsregio, voert de formele regie. Op operationeel niveau is het ROT belast met regievoering.

Dat betekent dat de LEMA in principe wordt opgezet door het ROT en het RBT. Er zijn echter situaties denkbaar (zie stap 0), dat de Minister van BZK de regie over de rampengevolgbestrijding naar het nationale niveau trekt. In dat geval voert het ROT de operationele regie waarbij deze wordt ondersteund en aangestuurd vanuit een LEMA op nationaal niveau.

Fase 1:

- Stap 0: Het inrichten en operationeel houden van de LEMA, wanneer deze op regionaal niveau wordt ingericht door het ROT/RBT. Verder het voorbereiden van het opzetten van een OSOCC en BoO wanneer de regie op de rampenbestrijding regionaal niveau is weggezet.

Fase 2:

- Stap 5: Het organiseren van de ontvangst en briefing op het RDC wanneer de LEMA wordt ingericht door RBT/ROT. Hierbij is ondersteuning vanuit het LOCC mogelijk

Fase 3:

- Stap 8: Indien de LEMA wordt ingericht door het RBT/ROT dient een BoO te worden opgezet in samenwerking met het OSOCC en de buitenlandse bijstandseenheden. Hierbij is ondersteuning vanuit het LOCC mogelijk
- Stap 9: Het organiseren van de ontvangst op het OSOCC wanneer de LEMA door het RBT/ROT wordt ingericht.
- Stap 10: Als de LEMA door het RBT/ROT wordt ingericht, draagt het ROT zorg voor de coördinatie van de inzet van de bijstandseenheden. Als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht verloopt de operationele aansturing van de bijstandseenheden via de lijn LEMA – ROT – OSC/COPI.
- Stap 11: Als de LEMA door het RBT/ROT wordt ingericht, moet de verplaatsing van de buitenlandse bijstandseenheden vanaf BoO naar de plek waar zij hun werkzaamheden dienen uit te voeren te worden gecoördineerd. De LEMA werkt hierbij nauw samen met het Ministerie van V en W en de KLPD.
- Stap 12: als de LEMA op nationaal niveau wordt ingericht is het RBT samen met het ROT verantwoordelijk voor de coördinatie van de inzet van bijstandseenheden tijdens hun werkzaamheden op de incidentlocatie.

Fase 4

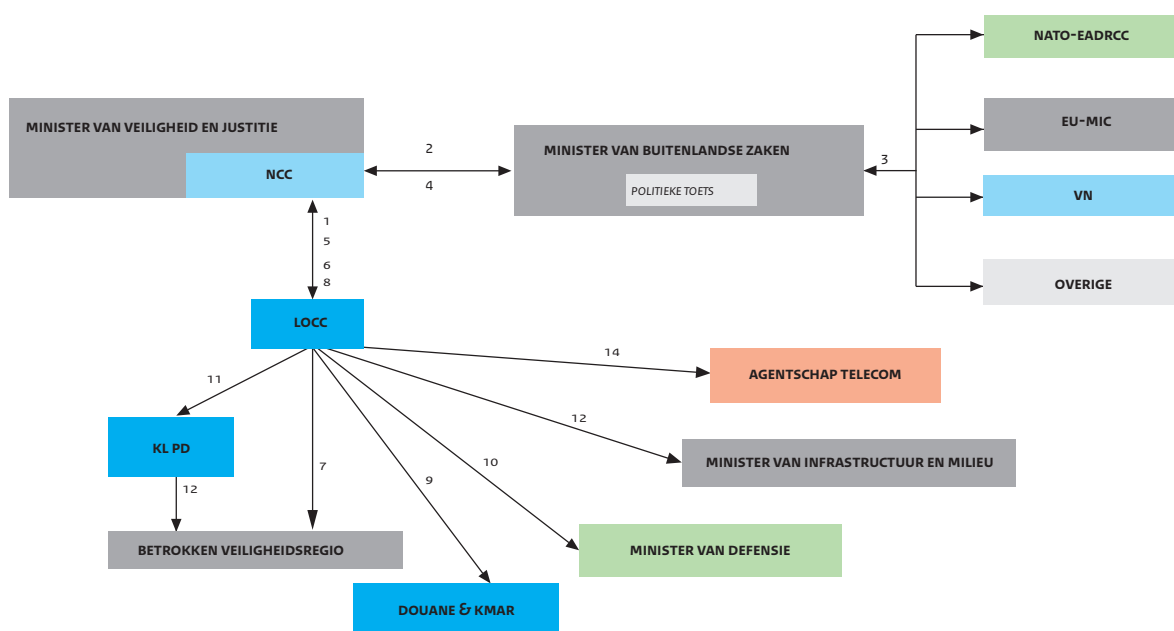
- Stap 13: Wanneer de LEMA op het niveau van het RBT/ROT wordt ingericht, zal samen met de OSOCC de operationele debriefing worden uitgevoerd. Het LOCC zal hierbij desgewenst ondersteuning kunnen bieden.
- Stap 14: Wanneer de LEMA op het niveau van het RBT/ROT wordt ingericht, moet worden bijgedragen aan de ontmanteling van de verschillende BoO's. Hierbij is ondersteuning vanuit het LOCC mogelijk.

Netwerkschema

Als bekend is dat de buitenlandse bijstandseenheden naar Nederland zullen komen, moeten de betrokken Nederlandse instanties allerlei maatregelen treffen om een goede ontvangst en afwikkeling van de bijstand te garanderen. In dit hoofdstuk wordt een netwerkschema gepresenteerd waarin precies staat aangegeven welke instantie op welk moment door wie wordt ingelicht.

9.1 Netwerkschema

9.1.1 Uitleg bij schema

- 1 Het LOCC onderkent dat er een tekort is aan bijstandscapaciteit en verzoekt het NCC om buitenlandse bijstand aan te vragen.
- 2 Het NCC geleidt het verzoek door aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken.
- 3 Het Ministerie van Buitenlandse Zaken toetst het verzoek en geleid door aan NATO, EU, VN of overige buitenlandse counterparts.
- 4 Het Ministerie van Buitenlandse Zaken informeert het NCC over de doorgeleiding en de reacties uit het buitenland op het verzoek.
- 5 Het NCC laat aan het LOCC weten dat er een internationaal verzoek is gedaan tot bijstandsverlening aan Nederland.
- 6 Het NCC neemt contact op met het LOCC over de aankomstlocaties en aankomsttijden van de buitenlandse bijstandseenheden.
- 7 Het LOCC neemt contact op met de betrokken veiligheidsregio(s) en stemt met hen af wanneer en op welk moment bepaalde buitenlandse bijstandseenheden zullen arriveren in het rampgebied.
- 8 Het NCC neemt contact op met het LOCC en stelt hen voortdurend op de hoogte van informatie over de inkomende buitenlandse bijstand (aankomstlocatie en tijd, samenstelling, benodigde (vervoers)ondersteuning, etc.
- 9 Het LOCC neemt contact op met de Douane en de IND/KMar en geeft aan hen door wat de aankomsttijden- en aankomstlocaties zijn van de buitenlandse bijstandseenheden. Ook wordt er door het LOCC een inventarisatielijst gegeven aan de Douane en de IND/KMar met daarin een beschrijving van de eenheden en middelen die naar Nederland zullen komen. Tenslotte maakt het LOCC met de douane en de IND/KMar afspraken over het inrichten van een RDC.
- 10 Het LOCC neemt contact op de met het Ministerie van Defensie, stelt hen op de hoogte van de stand van zaken betreffende de inkomende buitenlandse bijstand en verzoekt hen rekening te houden met een mogelijke vervoersondersteuning. Op het moment dat er inderdaad vervoersmiddelen gewenst zijn, volgt een bijstandsaanvraag bij Defensie en wordt in onderling overleg afgestemd over de tijdsperiode en andere specificaties van de vervoerscapaciteit.
- 11 Het LOCC neemt contact op de met de KLPD, stelt hen op de hoogte van de stand van zaken betreffende de inkomende buitenlandse bijstand en verzoekt hen rekening te houden met een mogelijke rol bij de coördinatie en begeleiding van de vervoersoperatie van de buitenlandse bijstandseenheden. Op het moment dat coördinatie en begeleiding van de vervoersoperatie gewenst is, maken het LOCC en het KLPD daarover afspraken.
- 12 Het LOCC neemt contact op de met het Ministerie van V en W, stelt hen op de hoogte van de stand van zaken betreffende de inkomende buitenlandse bijstand en verzoekt hen rekening te houden met een mogelijke rol bij het verschaffen van informatie over de beschikbare routes op het hoofdwegennet voor het vervoer van de buitenlandse bijstandseenheden. Op het moment dat buitenlandse bijstandseenheden worden vervoerd, stemt het LOCC met het Ministerie van V en W af welke aanrij- en omleidingsroutes er op het hoofdwegennet beschikbaar zijn voor het vervoer van de buitenlandse bijstandseenheden.
- 13 Het KLPD neemt contact op met de betrokken veiligheidsregio(s) voor het maken van afspraken over de vervoersoperatie.
- 14 Het LOCC neemt contact op met het Agentschap Telecom van het Ministerie van EZ, stelt hen op de hoogte van de stand van zaken betreffende de inkomende buitenlandse bijstand en verzoekt hen rekening te houden met het organiseren plannen, toewijzen en beschermen van frequentieruimte voor de buitenlandse bijstandseenheden.

In bijlage 3 staan de contactgegevens van de bovengenoemde organisaties en instanties.

10

Overige organisatorische aangelegenheden

In dit hoofdstuk worden nog enkele belangrijke organisatorische aangelegenheden, die binnen het proces van buitenlandse bijstandsverlening van belang kunnen zijn, behandeld. Het gaat daarbij achtereenvolgens over de EU-modules in het kader van het EU civiele beschermingsmechanisme, de wijze waarop het frequentie management wordt georganiseerd, de wettelijke regelingen ten aanzien van aansprakelijkheid bij geneeskundige verzorging door buitenlandse beroepsbeoefenaren, de wijze waarop de kostenverdeling is geregeld tussen het bijstandslieferende en bijstandsontvangende land, de EU-regelingen omtrent internationale politionele bijstandsverlening in grensgebieden en de procedures en wettelijke regelingen voor douaneactiviteiten bij inkomende buitenlandse bijstand.

10.1 EU Modules

Binnen de EU is een systeem met civiele beschermingsmodules opgezet. Een civiele beschermingsmodule is een zelfvoorzienende operationele unit, die op vrijwillige basis door één of meerdere van de EU-lidstaten is opgezet, uitgerust en getraind (op basis van erkende internationale standaarden) voor een specifiek aantal taken en in geval van een crisis op zeer korte termijn (over het algemeen binnen 12 uur na het bijstandsverzoek) in het buitenland ingezet kan worden. Deze regeling komt voort uit het EU civiele beschermingsmechanisme, zoals vastgelegd in de beslissingen van de Europese Commissie van 2001/792/EC, 2004/277/EC en 2007/779/EC.

Voor de modules is een apart uitvoeringsbesluit tot stand gekomen (2008/73/EG). In dit besluit worden ondermeer de eisen geformuleerd waaraan een civiele beschermingsmodule moet voldoen. Wanneer er binnen de EU een bijstandsverzoek wordt gedaan, dan dient dit zo mogelijk aan te sluiten op de bestaande civiele beschermingsmodules omdat die makkelijker en sneller inzetbaar zijn dan ad hoc samengestelde bijstandsteams.

Er zijn dertien verschillende categorieën geïdentificeerd waarvoor modules kunnen worden aangemeld:

- High capacity pumping;
- Waterpurification;
- Medium Urban Search and Rescue;
- Heavy Urban Search and Rescue;
- Aerial forest fire fighting;

- Aerial forest fire fighting module using airplanes;
- Advanced medical post;
- Advanced medical post with surgery;
- Field hospital;
- Medical aerial evacuation of disaster victims;
- Emergency temporary shelter;
- Chemical, biological en radiological and nuclear detection and sampling (CBRN);
- Search and rescue in CBRN conditions;

In bijlage 4 is een uitgebreide lijst opgenomen met de verschillende categorieën EU modules die er zijn, waarin beschreven staat wat de modules precies inhouden en aan welke organisatorische voorwaarden de verschillende teams dienen te voldoen.

10.2 Het organiseren van frequentie management

10.2.1 Taken en verantwoordelijkheden van het Agentschap Telecom

In Nederland worden in principe alle frequenties beheerd door het Agentschap Telecom van het Ministerie van EZ. Verder is er nog een deelbeheerder, het Ministerie van Defensie. Deze heeft hiervoor het National Allied Radio Frequency Agency (NARFA NL) opgericht.

In geval van calamiteiten en rampen is het Agentschap Telecom het aanspreekpunt met de loketfunctie.

De taken en verantwoordelijkheden van het Agentschap Telecom zijn beschreven in het Statuut Agentschap Telecom in het handboek crisisbeheersing van het Ministerie van EZ:

- Toezicht op gebruik van frequentieruimte (Hoofdstuk 3 jo. 10.16 en 15.1 Tw).
- Toewijzen frequenties tijdens bijzondere omstandigheden.
- Toezicht op openbare elektronische communicatienetwerken (art. 8.3 Tw).
- Toezicht op vergunningvrij gebruik (art. 3.4 jo. 15.1 Tw).

Voor het aanbieden van radio-integriteit, bescherming van de toegewezen radiofrequenties, beschikt het Agentschap Telecom over een landelijk monitoringstation, radiopeilvoertuigen en een eigen crisisorganisatie. In het kader van de crisisbeheersing heeft het Agentschap Telecom een opsporingsbevoegdheid voor het opsporen en uitschakelen van bijvoorbeeld niet legale frequentiegebruikers, in beslag nemen van (illegale) (zend)apparatuur, vorderen van apparatuur en informatie en het toepassen van bestuursdwang.

10.2.2 Aanvraagprocedures

Reguliere procedure.

Verzoeken voor het gebruik van frequentieruimte komen binnen via het Ministerie van BZK/NCC. Het NCC stuurt deze verzoeken door naar de dienstdoende crisiscoördinator van het Agentschap Telecom, in afschrift aan het LOCC. Het LOCC neemt contact op met de crisiscoördinator van het Agentschap Telecom en overlegt over de aard, de omvang en tijden van de frequentie management steun. Bij grootschalige buitenlandse bijstand zal het overigens altijd een aantal dagen duren voordat de steun daadwerkelijk gerealiseerd is.

Er is altijd nog een 24 uur bereikbaarheid in de vorm van een waakdienst. Deze is bedoeld voor het oplossen van storingen, maar kan in geval van kleinschalige acute buitenlandse bijstand in een beperkt aantal gevallen een oplossing bieden. De reguliere aanvraagprocedure ziet er schematisch als volgt uit:

Binnenkomend verzoek → Ministerie van BZK/LOCC → crisiscoördinator Agentschap Telecom → Ministerie van BZK/LOCC → loket Agentschap Telecom → frequentie management steun.

NAVO-procedure.

In het geval dat buitenlandse bijstand bestaat uit het sturen van NAVO militairen, wordt een andere procedure gevolgd. Deze militairen zijn gewend om via hun normale procedures te werken. In dit geval betekent dit dat zij rechtstreeks een aanvraag zullen richten aan NARFA NL. In het kader van de éénloketfunctie is dit ongewenst. Indien echter de buitenlandse bijstand uit alleen militairen bestaat kan het Agentschap Telecom besluiten de loketfunctie te delegeren naar NARFA NL.

De aanvraagprocedure voor bijstand van (NAVO) militairen ziet er schematisch als volgt uit:

Verzoek NAVO → NARFA NL → frequentie management steun.

10.3 Regeling ten aanzien van aansprakelijkheid bij geneeskundige verzorging door buitenlandse beroepsbeoefenaren

In de normale situatie moeten buitenlandse diplomahouders, beroepsbeoefenaren in de zorg, zich registreren als zij in de Nederlandse zorg aan de slag kunnen, in acute situaties is dat natuurlijk niet mogelijk.

Als er sprake is van een acute situatie bepaalt artikel 35 Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) dat niet-geregistreerden geen voorbehouden handelingen mogen verrichten indien dat buiten noodzaak gebeurt. In de Memorie van Toelichting bij de Wet BIG staat:

“Beroepsbeoefenaren worden niet strafrechtelijk vervolgd als zij in acute situaties voorbehouden handelingen verrichten, ook al gebeurt dit volgens de regels van de wet onbevoegd. Een dergelijke situatie kan zich voordoen als plotselinge hulpverlening noodzakelijk blijkt terwijl deze hulp niet direct door c.q. in opdracht van een zelfstandig bevoegde kan worden geboden. Te denken valt aan een noodsituatie waarin geen arts aanwezig is en de ambulance-verpleegkundige handelt (MvA, Kamerstukken II 19 522, nr. 7, p. 116).”

Andere belangrijke bepalingen zijn:

- Het getroffen land is verantwoordelijk voor de schade die in de uitvoering van de operatie door de speciale interventieteams wordt veroorzaakt.
- Op het moment dat er schade wordt veroorzaakt als gevolg van het niet opvolgen van de juiste instructies, dan wordt deze vergoed aan de slachtoffers door de getroffen lidstaat. De lidstaat wiens eenheden de schade hebben veroorzaakt zullen deze gemaakte kosten weer vergoeden aan de getroffen lidstaat.
- Elke lidstaat draagt haar eigen kosten tenzij anders is afgesproken.

Tot slot dient het nationaal gezag van de lidstaat die het bijstandsteam samenstelt, ervoor te zorgen dat de deelnemers beschikken over de juiste diploma's.

10.4 Kostenverdeling voor de geleverde bijstand tussen het leverende en ontvangende land

Binnen de EU betaalt het ontvangende land de kosten voor de hulpverlening. Echter in de praktijk wil een leverend land graag solidair zijn, en draagt dan zelf de kosten van de verstrekte hulp. Het budget voor het leveren van bijstand aan het buitenland, ligt bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

10.4.1 Financieel Instrument (artikel 4.2)

In het Financieel Instrument is opgenomen dat in het geval van een crisis de Europese Commissie de transportkosten voorschiet zodat snel hulp gezonden kan worden. Het hulpbiedende land dat om het voorschieten van de transport-

kosten heeft gevraagd, moet binnen 180 dagen 50% van de kosten terugbetalen aan de Europese Commissie. Om in aanmerking te komen voor de financiering moet duidelijk zijn dat het transport echt noodzakelijk is, en het niet op een andere manier opgelost kan worden (bijvoorbeeld aankoop in de regio). In dit artikel is ook geregeld dat de Commissie de lidstaten zal helpen bij het vinden van transport en hulpmiddelen, bijvoorbeeld door transport te poolen (meerdere lidstaten maken gebruik van één vliegtuig). Ook de inzet van EU Expertteams worden gefinancierd.

10.4.2 NAVO-regeling

Bij de NAVO worden altijd de kosten gedragen door het leverende land. Dit komt voort uit de militaire operaties. Er is echter één uitzondering en dat is het invoeren van expertise en de uitzending van een zogenoemd rapid reaction team (RRT) De kosten van de experts (al of niet in een RRT) worden door de NAVO gedragen.

10.5 Procedures en wettelijke regelingen voor douaneactiviteiten inkomende buitenlandse bijstand

10.5.1 Inkomende buitenlandse bijstand uit EU-lidstaten

De douane controleert en bevordert de veiligheid van het goederenverkeer dat de buitengrenzen van de EU overschrijdt. Omdat binnen de Douane-unie de interne grenzen tussen de EU-lidstaten zijn afgeschaft kan het binnenbrengen van goederen uit het vrije verkeer van de lidstaten zonder douaneformaliteiten plaatsvinden.

10.5.2 Inkomende buitenlandse bijstand uit niet EU-lidstaten

Voor goederen die in het kader van inkomende buitenlandse bijstand vanuit een niet EU-land het douanegebied van de EU binnenkomen, moeten wel douaneformaliteiten worden verricht. Om een snelle en effectieve hulpverlening mogelijk te maken worden deze goederen zoveel als mogelijk ontzien van douaneformaliteiten en is onderstaande douaneprocedure vastgesteld.

10.5.3 Bevoegd douanekantoor en coördinatie door Douane Informatie Centrum (DIC)

Douane Informatie Centrum

Het Douane Informatie Centrum (DIC) is het informatiecentrum voor binnenlandse en buitenlandse Douane en voor overheidsdiensten die met de Douane samenwerken. Gelet op het belang dat wordt gehecht aan een goede toepassing van deze regeling wijst het DIC een coördinator (contactpersoon) aan. Deze contactpersoon coördineert tussen de betrokken diensten en draagt zorg voor een goede uitvoering van de in deze paragraaf omschreven douaneprocedure.

Bevoegd douanekantoor (locatie indienen douaneaangifte)

Voor de goederen wordt een douaneaangifte ingediend bij het bevoegde douanekantoor. Wanneer de goederen in Nederland door de lucht worden binnengebracht is het bevoegde douanekantoor het kantoor op Schiphol. Voor goederen die over zee Nederland worden binnengebracht is het bevoegde douanekantoor het kantoor in Rotterdam. Binnen de bevoegde kantoren bevinden zich diverse locaties, waar de aangifte behandeld kan worden.

Onduidelijkheid in de te volgen procedure mag niet leiden tot oponthoud van de goederen. Mocht zich op het bevoegde douanekantoor een onduidelijkheid voordoen dan neemt de behandelend douaneambtenaar direct contact op met de coördinator van het DIC. Eventueel vindt dit contact achteraf plaats.

10.5.4. Douaneprocedure bij tijdelijke invoer

Uitgangspunt is dat de hulpverleningsgoederen na het beëindigen van de bijstand zullen worden teruggevoerd naar het land van herkomst. Er is dan ook sprake van tijdelijke invoer van deze goederen.

10.5.4.1 Procedure

Voorafgaand aan de tijdelijke invoer van de goederen neemt het NCC hierover tijdig contact op met de coördinator van het DIC. De coördinator informeert het bevoegde douanekantoor over de te volgen werkwijze en deelt het LOCC mee op welke locatie de aangifte behandeld kan worden.

Gelet op de logistieke belangen en het spoedeisende karakter van de inkomende buitenlandse bijstand wordt toegestaan dat de goederen, voorafgaand aan de douaneaangifte, zonder douaneformaliteiten worden overgebracht naar het RDC. Vanuit het RDC worden vervolgens de verdere douaneformaliteiten vervuld.

De douaneaangifte voor de regeling tijdelijke invoer wordt door of namens het LOCC ingediend door het op het douanekantoor in tweevoud overleggen van een inventarislijst waarop het inkomende materieel is omschreven. De omschrijving dient zodanig te zijn dat aan de hand daarvan de goederen kunnen worden geïdentificeerd. Het model van de inventarislijst is vrij. De aangifte wordt door het douanekantoor afgehandeld met inachtneming van de aanwijzingen van de DIC-coördinator.

Vanwege de tijdelijke invoer geldt een vrijstelling voor alle bij invoer verschuldigde belastingen. De termijn van tijdelijke invoer kan door het douanekantoor op zes maanden worden gesteld. Deze termijn kan eventueel worden verlengd.

Als bewijs dat de aangifte is gedaan verstrekt de douane een gewaarmerkt afschrift van de inventarislijst aan het LOCC. Vervolgens kunnen de goederen vanaf het RDC hun verdere bestemming volgen.

In bijzonder spoedeisende gevallen kan de DIC-coördinator bepalen dat de goederen reeds eerder hun verdere bestemming volgen.

Het tweede exemplaar van de inventarislijst wordt door de behandelend ambtenaar naar een door de DIC-coördinator aan te wijzen centrale archieflocatie gezonden.

10.5.5. Douaneprocedure bij wederuitvoer

Voorafgaand aan de wederuitvoer van de goederen neemt het LOCC hierover tijdig contact op met de coördinator van het DIC (zie bijlage 3, punt 7). Door het LOCC wordt medegedeeld wanneer- en op welke locatie (RDC) de weder uit te voeren goederen zullen worden aangebracht.

De coördinator informeert het bevoegde douanekantoor over de te volgen werkwijze en deelt het LOCC mee op welke locatie de douaneformaliteiten (met name het doen van de wederuitvoeraangifte) afgehandeld zal worden.

De douaneaangifte tot wederuitvoer van de goederen en aanzuivering van de regeling wordt door of namens het LOCC ingediend door op het douanekantoor in tweevoud overleggen van een inventarisatielijst waarop de weder uit te voeren goederen zijn omschreven. De omschrijving dient zodanig te zijn dat aan de hand daarvan de goederen kunnen worden geïdentificeerd.

Het model van de inventarislijst is vrij.

De aangifte wordt door het douanekantoor afgehandeld met inachtneming van de aanwijzingen van DIC-coördinator.

Als bewijs dat de aangifte is gedaan en afgewikkeld verstrekt de douane een gewaarmerkt afschrift van deze inventarisatielijst aan het LOCC. Vervolgens kunnen de goederen vanaf het RDC hun verdere bestemming (wederuitvoer) volgen.

Het tweede exemplaar van de inventarislijst wordt door de behandelend ambtenaar naar een door de DIC-coördinator aan te wijzen centrale archieflocatie gezonden waar zich ook de inventarislijst bevindt die is ingediend voor het doen van de douaneaangifte voor de regeling tijdelijke invoer. Op deze wijze wordt toezicht uitgeoefend op de wederuitvoer van de goederen.

10.5.5.1 Goederen die niet wederuitgevoerd worden

Ten aanzien van goederen die binnen de gestelde termijn niet weder worden uitgevoerd ontstaat een douaneschuld, te voldoen door de aangever (LOCC). Over de afwikkeling van deze douaneschuld neemt de DIC-coördinator contact met het Ministerie van Financiën, afdeling Directoraat Generaal van de Belastingdienst.

10.5.6 Wettelijke bepalingen

Het bedoelde materieel kan met volledige vrijstelling van bij invoer verschuldigde belastingen tijdelijk worden ingevoerd. Deze vrijstelling is gebaseerd op artikel 565 van de Toepassingsverordening Communautair Douane Wetboek (TvoCDW/Verordening (EEG) nummer 2913/92). Op grond van artikel 18, tweede lid onder c, Wet op de omzetbelasting 1968, is evenmin omzetbelasting verschuldigd.

Meer informatie over de vrijstelling als bedoeld bij artikel 565 TvoCDW is opgenomen in het Handboek Douane, onderdeel 18.00.00, paragraaf 12.

Door het overleggen van de inventarisatielijst van het in te voeren materieel, zowel bij invoer als bij wederuitvoer van de goederen, wordt de douaneaangifte ingediend en de benodigde vergunning verleend (artikel 205-3-3e gedachte-streepje CDW/artikel 497-3-c TvoCDW).

De wettelijke bepalingen inzake douane zijn op het binnenbrengen, de invoer en wederuitvoer van hulpmaterieel onverkort van toepassing tenzij in dit onderdeel van het Handboek Inkomende buitenlandse bijstand hiervan wordt afgeweken danwel dat de DIC-coördinator een schriftelijke machtiging tot afwijking heeft verstrekt.

10.6 Het organiseren van tolken

Het kan in bepaalde gevallen noodzakelijk zijn dat Nederland enkele tolken ter beschikking stelt om de communicatie met de buitenlandse bijstandseenheden goed te laten verlopen. In de aanvraagprocedure, zoals omschreven in paragraaf 1.5 en in bijlage 1, wordt er in principe vanuit gegaan dat de LSO en Teamleider van elk buitenlands bijstandsteam in staat zijn om Engels te spreken en te verstaan. Mocht nu toch blijken dat Nederland dringend behoefte heeft aan een bepaalde vorm van buitenlandse bijstand, maar waarvan de eenheden geen Engels spreken, kan het toch gewenst zijn om tolken in te huren.

In principe is het Ministerie van BZK belast met de ondersteuning van de aanvraag van tolken. Er bestaat geen vast protocol voor de wijze waarop dit dient te gebeuren. Het cluster risico en crisis communicatie van het NCC adviseert bij het uitzetten van vertaalverzoeken met spoed.

In de praktijk worden deze verzoeken uitgezet bij het bureau Linguistlink of via Congrestolken- Conference Interpreters.

Ook is het een optie dat de organisatie zelf contacten legt of een eventueel een raamwerkcontract afsluit met een tolken- en vertaalbureau om beschikbaarheid tijdens rampen en crisissituaties te garanderen. Hiervoor kan contact gelegd worden met het Tolken- en Vertaal Centrum Nederland.

Adresgegevens:

NCC

Tel.: 070-4265151

Incidentnummer: 070-4265000

Fax: 070-3614464

Linguist Link Europe

Tel: +31(0)725895259

Fax: +31(0)725899551

<http://www.linguistlink.nl>

Congrestolken- Conference Interpreters

Tel: +31 20 6252535

Fax: +31 20 6265642

<http://www.conferenceinterpreters.com>

Tolken- en Vertaal Centrum Nederland

Tel: +31 T. 088 - 255 52 50

F. 088 - 255 52 51

<http://www.tvcn.nl>

10.7 Situatierapportage (Sitrap)

Door zowel de leverende landen als de bijstandscöördinerende internationale organisaties (EU/NAVO/VN) zal de buitenlandse bijstandsteams worden verzocht situatierapportages aan te leveren. Indien bijstand via de EU wordt geleverd dient het bijstandsteam bijvoorbeeld dagelijks een sitrap, volgens voorgeschreven format, aan te leveren aan het EU MIC. Het is aan te bevelen te verzoeken deze situatierapportage eveneens ter beschikking te stellen van de LEMA. Daarnaast kan de LEMA het OSOCC verzoeken sitraps aan te leveren van zowel buitenlandse bijstandsteams als het OSOCC zelf. Hiervoor is momenteel (nog) geen format noch frequentie voorgeschreven.

Bijlage 1

Format aanvraagformulier buitenlandse bijstand.¹⁷

1. *Gewenste capaciteiten in type en omvang*

2. *Omschrijving van de omstandigheden op de rampplek ten aanzien van de beschikbare voorzieningen en de voorzieningen die niet meer werken*

3. *Verwachte tijdsduur van inzet, waarbij de teams dienen aan te geven vanaf wanneer deze operationeel kunnen zijn en wat de maximale duur van hun inzet is.*

4. *Gewenste aankomstlocatie*

¹⁷ Deze lijst afgeleid van de standaard checklist uit CECIS, die door het NCC is aangeleverd.

5. *Aangeven welke regelingen van toepassing zijn op de kostenverdeling tussen het leverende en het vragende land en of er eventueel eisen zijn gesteld ten aanzien van de bewapening van de eenheden.*
-

6. *Overige eisen waaraan de bijstandsteams dienen te voldoen:*

- De LSO en Teamleider beheersen de Engelse taal:
-
- Zelfvoorzienendheid van de teams ten aanzien van eigen vervoer, interne communicatiemiddelen (verbinding met LSO en IT-middelen), middelen voor het opzetten van een verblijfslocatie, voeding, sanitair en medische voorzieningen voor het eigen personeel.

Bijlage 2

Checklist units and equipment¹⁸

A. Information about the team and the composition of the team/unit

1. Name and origin of the unit/team

2. Capabilities

3. Tasks

4. Main components of the unit

¹⁸ Deze lijst is afgeleid van een soortgelijke checklist die USAR NL gebruikt als informatieblad voor de Ambassade/consulaat

5. *Self sufficiency*

6. *Period of deployment (time of availability after the request, time for being operational after arrival and maximum time of deployment)*

7. *Notes*

B. The organizational planning

1. *Origin of the team*

2. *Place of departure (airport, seaport, train station, other)*

3. *Time of departure*

4. *Flight numbers or other relevant information about the trip*

5. *Estimated time and place of arrival*

6. *Composition of the team/unit.*

The team/unit exists of:

persons

tons of gear

other components

7. **Names and contact information of the team leaders**

- Commander: _____ Phone: _____

-
- Liason Officer: _____ Phone: _____

-
- Deputy commander: _____ Phone: _____

8. **Required support:**

- Interpreter:

-
- Map of the area:

-
- Fuel, amounts of:

-
- Modes of transport:

-
- Medical Support

-
- Other requirements

9. **Others**

- Does your country have insurance arrangements for foreign interventions?

-
- If yes, for which situations?

Please email or fax this list to :

Email; ncc@crisis.minbzk.nl and C.C. to LOCC@minbzk.nl
Fax; +31 (0)70 3614464 and copy to +31 (0)343 53 6750

Bijlage 3

Contactgegevens betrokken instanties en organisaties

1 Het Nationaal CrisisCentrum (NCC)

Bereikbaarheid:	24 uur per dag, zeven dagen per week bemand.
Adres:	Nationaal Coördinatiecentrum, Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Schedeldoekshaven 200, 2511 EZ Den Haag
Postadres:	Postbus 20011, 2500 EA Den Haag
Telefoon algemeen:	+31 (0)70-4265151
Incidentnummer:	+31 (0)70-4265000
Noodnet tfn:	17188 (alleen in NL)
Fax:	+31 (0)70-3614464
Noodnet fax:	17164 (alleen in NL)
Email:	ncc@crisis.minbzk.nl

2 Het Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum (LOCC)

Bereikbaarheid:	24 uur per dag, zeven dagen per week.
Adres:	KLPD/LOCC, Hoofdstraat 54, 3972 LB Driebergen
Postadres/P.O. box:	Ministerie van BZK/LOCC, Postbus 20011, 2500 EA Den Haag,
Telefoon algemeen:	+31 (0)343 53 6700

Bij calamiteiten/operaties:

Telefoon:	+31 (0)343 53 6953 (24 uur per dag)
Noodnet tfn:	30166 (alleen in NL)
Fax:	+31 (0)343 53 6750
Noodnet fax:	30167 (alleen in NL)
Email:	LOCC@minbzk.nl

3 Ministerie van Verkeer en Waterstaat (inclusief Rijkswaterstaat)

Bereikbaarheid: Verzoek om daadwerkelijke inzet van onderdelen van Verkeer en Waterstaat via het DCC-V&W Piket, 24 uur per dag telefonisch bereikbaar.

Adres: Koningskade 4, 2596 AA Den Haag

Postadres/P.O. box: Ministerie van V&W, postbus 20901, 2500 EX Den Haag

Telefoon kantooruren: 070-351 8555, voorbereiding en vragen met betrekking tot planvorming via DCC-V&W en na overleg met DCC-V&W met de betrokken regionale of landelijke verkeersmanagementcentrale(s). Of via 0800 – 3228369 of 0800 - 351 8700.

Email: info@dccvenw.nl (deze mail wordt tijdens kantooruren direct gelezen.)
Na kantooruren eerst een telefonische melding aan de piketambtenaar DCC-V&W, via 0800 351 8700.

4 Het Ministerie van Economische Zaken/Agentschap Telecom (AT).

Bereikbaarheid: De afhandeling van verzoeken tot frequentiemanagering bijstand worden gecoördineerd door de dienstdoende crisiscoördinator AT, bereikbaar op 033 4600782 (24 uren bereikbaarheid).
De verzoeken worden vervolgens doorgeleid naar het loket bij het Agentschap Telecom. Dit loket is bereikbaar op werkdagen tijdens kantooruren (08.00 – 17.00uur) via 050-5877 444 (telefoon) en 050-5877 400 (fax).
Het Agentschap heeft ook een 24-uurs waakdienst voor storingsklachten. Deze is echter bedoeld voor het oplossen van storingen, maar kan in geval van kleinschalige acute buitenlandse bijstand in een beperkt aantal gevallen een oplossing bieden. De waakdienst is de hele dag bereikbaar via 0900 899 1151 (telefoon).

Adres: Agentschap Telecom, Emmasingel 1 9726AH Groningen

Postadres/P.O. box: Agentschap Telecom, Postbus 450, 9700 AL Groningen

Telefoon: Klantcontactcentrum: 050-5877 444

NARFA NL, van het Ministerie van Defensie, zal de verzoeken tot frequentiemanagering bijstand coördineren waarneer er sprake is van bijstand van louter (NAVO) militairen. NARFA NL is bereikbaar via 0346-335395 (telefoon).

5 Het Korps Landelijke Politiediensten (KLPD).

Bereikbaarheid: 24 uren bereikbaarheid, zeven dagen per week bemand

Adres: Lookant 1, 3971 PP, Driebergen

Postadres/P.O. box: KLPD, postbus 202, 3970 AE Driebergen

Telefoon: Algemeen nummer 0900 8844, +31 (0)343 535555

Fax: +31 (0)343 514620

De ondersteuning van mensen en middelen wordt georganiseerd door de Unit Operationele Coördinatie.

6 Het Ministerie van defensie

Defensie Operatie Centrum

Bereikbaarheid: Voor de aanvraag van transportcapaciteit, via Defensie Operatie Centrum, geldt een 24 uren bereikbaarheid gedurende zeven dagen per week.

Postadres/P.O. Box: Postbus 20701, 2500 ES, Den Haag.

Telefoon: 070-3188550,

Fax: 070-3188555

Email: doc@mindef.nl

Defensie Verkeers- en Vervoers Organisatie

Commando DienstenCentra/ Bedrijfsgroep Transport/Defensie Verkeers- & Vervoers Organisatie / Bureau Order Entry en Voortgangscontrole. Informatie rondom transportcapaciteit

Bereikbaarheid: 24 uren bereikbaarheid, zeven dagen per week
(buiten kantoor tijden bereikbaarheid via Officier van Dienst)

Adres: Dolderseweg 34, 3712 BR Huis ter Heide

Postadres: Postbus 109, 3769 ZJ Amersfoort

Telefoon: 0346 - 335601 (kantoor tijden)

Semadigit: 06-65113191 (buiten kantoor tijden, Officier van Dienst)

Fax: 0346 - 338668

Email: BureauOrderEntry.BUROE&V.COGPPGV&P.CDOGROEP.BGTRANSP.CDC@mindef.nl
(kantoor tijden)

7 De Douane Nederland/Douane Informatie Centrum (DIC)

Bereikbaarheid: Bij het DIC geldt een 7x24-uren bereikbaarheid.

Adres: Westzeedijk 387, 3024 EK Rotterdam

Postadres/P.O. Box: Postbus 70002 , 3000 KC Rotterdam

Telefoon: 010-2442020

Fax: 010-2442006

Email: Frontoffice.DIC@belastingdienst.nl

Bijlage 4

De EU-modules

BESLUITEN

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 29 juli 2010

tot wijziging van Beschikking 2004/277/EG, Euratom tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Beschikking 2007/779/EG, Euratom van de Raad tot vaststelling van een communautair mechanisme voor civiele bescherming

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 5090)

(Voor de EER relevante tekst)

(2010/481/EU, Euratom)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,

Gelet op Beschikking 2007/779/EG, Euratom van de Raad van 8 november 2007 tot vaststelling van een communautair mechanisme voor civiele bescherming ⁽¹⁾, en met name op artikel 12,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking 2004/277/EG, Euratom van de Commissie van 29 december 2003 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Beschikking 2001/792/EG, Euratom van de Raad tot vaststelling van een communautair mechanisme ter vergemakkelijking van versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming ⁽²⁾ is bij Beschikking 2008/73/EG, Euratom van de Commissie ⁽³⁾ gewijzigd om uitvoeringsbepalingen betreffende Europese civiele bescherming op te nemen. Deze bepalingen hebben betrekking op de belangrijkste kenmerken van civiele beschermingsmodules zoals hun taken, capaciteiten, onderdelen en inzettermijn en stellen de passende mate van hun zelfvoorziening en interoperabiliteit vast.
- (2) Civiele beschermingsmodules die op vrijwillige basis uit nationale helpers van een of meer lidstaten zijn samengesteld, dragen bij aan het snellereactievermogen op het gebied van civiele bescherming waartoe de Europese Raad heeft opgeroepen in de conclusies van zijn bijeenkomst van 16 en 17 juni 2005, en het Europees Parlement in zijn resolutie van 13 januari 2005 over de tsunami. Om in ernstige noodsituaties te kunnen reageren, moeten de belangrijkste kenmerken van deze civiele beschermingsmodules aan bepaalde algemene eisen voldoen.
- (3) Civiele beschermingsmodules moeten gedurende een bepaalde periode zelfvoorzienend kunnen werken. Daarom moeten algemene en, in voorkomend geval specifieke,

eisen voor zelfvoorziening worden vastgesteld die kunnen variëren naargelang van het type interventie of module. Er moet rekening worden gehouden met de gangbare praktijk van de lidstaten en van internationale organisaties zoals langere periodes van zelfvoorziening voor stedelijke opsporings- en reddingsteams of de taakverdeling tussen het land dat hulp biedt en het land dat hulp vraagt voor de ondersteuning van de werking van modules met een ondereenheid die vanuit de lucht werkt.

- (4) Zowel op het niveau van de Unie als van de deelnemende landen zijn maatregelen vereist om de interoperabiliteit van civiele beschermingsmodules te verbeteren, met name met betrekking tot opleiding en oefeningen.
- (5) Bij recente operaties en oefeningen voor civiele bescherming met inzet van modules is de noodzaak gebleken van een gedeeltelijke wijziging van de algemene eisen voor twee modules opgenomen in bijlage II bij Beschikking 2008/73/EG, Euratom, namelijk de module „Bestrijding van bosbranden met helikopters” en de module „Veldhospitaal”.
- (6) Bij recente civiele beschermingsoperaties is het nodig gebleken vier nieuwe typen civiele beschermingsmodules toe te voegen en in te zetten om de snellereactiecapaciteit op het gebied van de civiele bescherming te versterken, namelijk de modules „Bosbrandbestrijding op de grond”, „Bosbrandbestrijding op de grond met brandweertwagens”, „Bestrijding van overstromingen” en „Reddingsoperaties bij overstroming met gebruik van boten”.
- (7) Beschikking 2004/277/EG, Euratom moet bijgevolg dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (8) De wijzigingen en toevoegingen in de modules die in de bijlage bij dit besluit zijn opgenomen, zijn in overeenstemming met het advies van het comité civiele bescherming,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II bij Beschikking 2004/277/EG, Euratom wordt vervangen door de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 29 juli 2010.

Voor de Commissie
Kristalina GEORGIEVA
Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Algemene eisen voor Europese civiele beschermingsmodules ⁽¹⁾

1. Pompen met hoog debiet

Taken	— Pompwerkzaamheden: <ul style="list-style-type: none"> • in overstroomde gebieden, • om water te leveren ter ondersteuning bij brandbestrijding.
Capaciteiten	— Pompwerkzaamheden met mobiele pompen met middelhoog en hoog debiet: <ul style="list-style-type: none"> • met een totale capaciteit van minstens 1 000 m³/uur; en • waarmee bij een gereduceerde pompcapaciteit een hoogteverschil van 40 m kan worden overbrugd. — De mogelijkheden van deze pompen zijn: <ul style="list-style-type: none"> • ze kunnen worden ingezet in moeilijk toegankelijke gebieden en terreinen, • ze kunnen modderig water pompen dat maximaal 5 % vaste elementen bevat met brokken tot 40 mm groot, • ze kunnen gedurende langere operaties water pompen tot maximaal 40 °C, • ze kunnen water aanvoeren over een afstand van 1 000 m.
Belangrijkste onderdelen	— Pompen met middelhoog en hoog debiet. — Slangen en koppelingen die compatibel zijn met verschillende normen, waaronder de Storz-norm. — Voldoende personeel om de werkzaamheden uit te voeren, indien nodig op continue basis
Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Inzetbaar gedurende maximaal 21 dagen.

2. Waterzuivering

Taken	— Voorziening met drinkwater afkomstig van oppervlaktewater, overeenkomstig de toepasselijke normen en ten minste op het niveau van de WHO-normen. — Waterkwaliteitscontrole aan de uitgang van de zuiveringsinstallatie.
Capaciteiten	— Zuivering van 225 000 l water per dag. — Opslagcapaciteit equivalent aan de productie van een halve dag.
Belangrijkste onderdelen	— Mobiele waterzuiveringseenheid. — Mobiele watertank. — Mobiel veldlaboratorium. — Koppelingen die compatibel zijn met verschillende normen, inclusief de Storz-norm. — Voldoende personeel om de werkzaamheden uit te voeren, indien nodig op continue basis.

⁽¹⁾ De in dit besluit vastgestelde lijst van civiele beschermingsmodules en daaraan verbonden eisen kan, gelet op de met het mechanisme opgedane ervaring, worden aangevuld met andere soorten civiele beschermingsmodules.

Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Inzetbaar gedurende een periode van maximaal 12 weken.

3. Middelzware stedelijke zoek- en reddingsoperaties

Taken	— Opsporen, lokaliseren en redden van slachtoffers ⁽¹⁾ die onder puin liggen (bijvoorbeeld bij ingestorte gebouwen en verkeersongevallen). — De nodige levensreddende eerste hulp bieden tot aan de overdracht van de slachtoffers voor verdere behandeling.
Capaciteiten	— De module moet in staat zijn de volgende taken te verrichten, rekening houdend met erkende internationale richtsnoeren, zoals de INSARAG-richtsnoeren: <ul style="list-style-type: none"> • opsporen met speurhonden en/of technische zoekapparatuur, • redden, inclusief tillen, • snijden van beton, • gebruik van reddingstouw, • eenvoudig stutten, • opsoren en onschadelijk maken van gevaarlijke stoffen ⁽²⁾, • gevorderde levensondersteunende behandeling ⁽³⁾. — Vermogen om gedurende 7 dagen 24 uur per dag op een locatie te werken.
Belangrijkste onderdelen	— Leidinggeven (commando, contact/coördinatie, planning, media/verslaggeving, beoordeling/analyse, veiligheid van mensen en materieel). — Opsporing (technische opsporing en/of opsporing met speurhonden; opsoren en onschadelijk maken van gevaarlijke stoffen). — Redden (breken en doorgangen maken, snijden, tillen en vervoeren, stutten, gebruik van reddingstouw). — Medische verzorging van slachtoffers, personeel en reddingshonden.
Zelfvoorziening	— Ten minste gedurende een operatie van 7 dagen. — De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Binnen 32 uur operationeel in het getroffen land.

⁽¹⁾ Levende slachtoffers.

⁽²⁾ Basiscapaciteit, meer uitgebreide capaciteiten zijn opgenomen in de module „Chemische, biologische, radiologische en nucleaire detectie en bemonstering”.

⁽³⁾ Patiëntenverzorging (eerste hulp en medische stabilisering) vanaf het moment van de redding tot aan de overdracht van het slachtoffer.

4. Zware stedelijke zoek- en reddingsoperaties

Taken	— Opsporen, lokaliseren en redden van slachtoffers ⁽¹⁾ die onder puin liggen (bijvoorbeeld bij ingestorte gebouwen en verkeersongevallen). — De nodige levensreddende eerste hulp bieden tot aan de overdracht voor verdere behandeling.
-------	--

Capaciteiten	<ul style="list-style-type: none"> — De module moet in staat zijn de volgende taken te verrichten, rekening houdend met erkende internationale richtsnoeren, zoals de INSARAG-richtsnoeren: <ul style="list-style-type: none"> • opsporen met speurhonden en technische zoekapparatuur, • redden, inclusief tillen van zware lasten, • snijden van gewapend beton en constructiestaal, • gebruik van reddingstouw, • uitgebreid stutten, • opsporen en onschadelijk maken van gevaarlijke stoffen ⁽²⁾, • gevorderde levensondersteunende behandeling geven ⁽³⁾. — Vermogen om gedurende 10 dagen 24 uur per dag op meer dan één locatie te werken.
Belangrijkste onderdelen	<ul style="list-style-type: none"> — Leidinggeven (commando, contact/coördinatie, planning, media/verslaggeving, evaluatie/analyse, veiligheid van mensen en materieel). — Opsporen (technische opsporing, opsporing met speurhonden, opsporen en onschadelijk maken van gevaarlijke stoffen). — Redden (breken en doorgangen maken, snijden, tillen en vervoeren, stutten, gebruik van reddingstouw). — Medische verzorging van slachtoffers, personeel en reddingshonden ⁽⁴⁾.
Zelfvoorziening	<ul style="list-style-type: none"> — Ten minste gedurende een operatie van 10 dagen. — De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	<ul style="list-style-type: none"> — Binnen 48 uur operationeel in het getroffen land.

⁽¹⁾ Levende slachtoffers.

⁽²⁾ Basicapaciteit, meer uitgebreide capaciteiten zijn opgenomen in de module „Chemische, biologische, radiologische en nucleaire detectie en bemonstering”.

⁽³⁾ Patiëntenzorg (eerste hulp en medische stabilisering) vanaf het moment van de redding tot aan de overdracht van het slachtoffer.

⁽⁴⁾ Afhankelijk van de voorwaarden voor medische en diergeneeskundige vergunningen.

5. Module voor de bestrijding van bosbranden met helikopters

Taken	<ul style="list-style-type: none"> — Bijdragen tot het blussen van grote bos- en vegetatiebranden door middel van brandbestrijding vanuit de lucht.
Capaciteiten	<ul style="list-style-type: none"> — Drie helikopters met een capaciteit van elk 1 000 l. — Continu inzetbaar.
Belangrijkste onderdelen	<ul style="list-style-type: none"> — Drie helikopters met bemanning, waarbij telkens ten minste twee helikopters tegelijk operationeel kunnen zijn. — Technisch personeel. — 4 waterremmers of 3 waterstortuitrustingen. — 1 onderhoudsset. — 1 stel reserveonderdelen. — 2 reddingstakels. — Communicatieapparatuur.

Zelfvoorziening	— De bepalingen f) en g) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 3 uur na aanvaarding van het aanbod.

6. Module voor de bestrijding van bosbranden met vliegtuigen

Taken	— Bijdragen aan het blussen van grote bos- en vegetatiebranden door middel van brandbestrijding vanuit de lucht.
Capaciteiten	— Twee vliegtuigen met een capaciteit van elk 3 000 l. — Continu inzetbaar.
Belangrijkste onderdelen	— Twee vliegtuigen. — Minstens vier bemanningen. — Technisch personeel. — Veldonderhoudsuitrusting. — Communicatieapparatuur.
Zelfvoorziening	— De bepalingen f) en g) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 3 uur na aanvaarding van het aanbod.

7. Uitgebreide medische post

Taken	— Indelen van de patiënten (triage) op de plaats van de ramp. — Stabiliseren van de toestand en voorbereiding van de patiënten voor vervoer naar de meest geschikte medische faciliteit voor definitieve behandeling.
Capaciteiten	— Triage van minstens 20 patiënten per uur. — Medisch team dat per 24 uur 50 patiënten kan stabiliseren, werkend in tweeploegendienst. — Medische voorraad voor de behandeling van 100 lichtgewonde patiënten per 24 uur.
Belangrijkste onderdelen	— Medisch team voor ploegendienst van 12 uur: <ul style="list-style-type: none"> • triage: 1 verpleegkundige en/of 1 arts, • intensieve verzorging: 1 arts en 1 verpleegkundige, • ernstige, maar niet-levensbedreigende letsels: 1 arts en 2 verpleegkundigen, • evacuatie: 1 verpleegkundige, • gespecialiseerd ondersteunend personeel: 4 personen. — Tenten: <ul style="list-style-type: none"> • tent(en) met onderling verbonden vertrekken voor triage, medische verzorging en evacuatie, • tent(en) voor het personeel. — Commandopost. — Opslagruimte voor logistieke en medische voorraad.

Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Operationeel 1 uur na aankomst op de locatie.

8. Uitgebreide medische post met operatieruimte

Taken	<ul style="list-style-type: none"> — Indelen van de patiënten (triage) op de plaats van de ramp. — Uitvoeren van levensreddende chirurgische ingrepen. — Stabiliseren van de toestand en voorbereiding van de patiënten voor vervoer naar de meest geschikte medische faciliteit voor definitieve behandeling.
Capaciteiten	<ul style="list-style-type: none"> — Triage van minstens 20 patiënten per uur. — Medisch team dat per 24 uur 50 patiënten kan stabiliseren, werkend in tweeploegendienst. — Medisch team dat levensreddende chirurgische ingrepen kan verrichten op 12 patiënten per 24 uur activiteit, werkend in tweeploegendienst. — Medische voorraad voor de behandeling van 100 lichtgewonde patiënten per 24 uur.
Belangrijkste onderdelen	<ul style="list-style-type: none"> — Medisch team voor ploegendienst van 12 uur: <ul style="list-style-type: none"> • triage: 1 verpleegkundige en/of 1 arts, • intensieve verzorging: 1 arts en 1 verpleegkundige, • chirurgie: 3 chirurgen, 2 operatieassistenten, 1 anesthesist, 1 anesthesieassistent, • ernstige maar niet-levensbedreigende letsels: 1 arts en 2 verpleegkundigen, • evacuatie: 1 verpleegkundige, • gespecialiseerd ondersteunend personeel: 4 personen. — Tenten: <ul style="list-style-type: none"> • tent(en) met onderling verbonden vertrekken voor triage, medische verzorging en evacuatie, • tent(en) voor het uitvoeren van operaties, • tent(en) voor het personeel. — Commandopost. — Opslagruimte voor logistieke en medische voorraad.
Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Operationeel 1 uur na aankomst op de locatie.

9. Veldhospitaal

Taken	— Verschaffen van eerste en/of verdere trauma- en medische behandeling, met inachtneming van de erkende internationale richtsnoeren voor het gebruik van veldhospitelen in het buitenland, zoals de richtsnoeren van de Wereldgezondheidsorganisatie of het Rode Kruis.
-------	---

Capaciteiten	— 10 bedden voor patiënten met zware trauma's met mogelijkheid tot uitbreiding van de capaciteit.
Belangrijkste onderdelen	<ul style="list-style-type: none"> — Medisch team voor: <ul style="list-style-type: none"> • triage, • intensieve verzorging, • chirurgie, • ernstige maar niet-levensbedreigende letsels, • evacuatie, • gespecialiseerd ondersteunend personeel, • en ten minste de volgende personeelsleden: huisarts, urgentieartsen, orthopeed, kinderarts, anesthesist, apotheker, verloskundige, medisch directeur, laborant, radiologisch laborant. — Tenten: <ul style="list-style-type: none"> • voor de medische activiteiten geschikte tenten, • tenten voor het personeel. — Commandopost. — Opslagruimte voor logistieke en medische voorraad.
Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	<ul style="list-style-type: none"> — Klaar voor vertrek uiterlijk 7 dagen na de oproep. — Operationeel 12 uur na aankomst op de locatie. — Ten minste gedurende 15 dagen operationeel.

10. Luchtevacuatie van gewonde rampenslachtoffers

Taken	— Vervoer van rampenslachtoffers naar gezondheidsinrichtingen voor medische behandeling.
Capaciteiten	<ul style="list-style-type: none"> — Capaciteit voor het vervoer van 50 patiënten per 24 uur. — Dag en nacht inzetbaar.
Belangrijkste onderdelen	— Helikopters/vliegtuigen met brancards.
Zelfvoorziening	— De bepalingen f) en g) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod.

11. Tijdelijke noodopvang

Taken	<ul style="list-style-type: none"> — Verschaffen van noodopvang, inclusief de essentiële diensten, hoofdzakelijk in het beginstadium van een ramp in coördinatie met de bestaande structuren, lokale autoriteiten en internationale organisaties tot het moment van overdracht aan de lokale autoriteiten of humanitaire organisaties, voor het geval de capaciteit gedurende langere tijd nodig blijft. — In het geval van een overdracht moet het betrokken (lokale en/of internationale) personeel vóór de terugtrekking van de module geschoold worden.
-------	---

Capaciteiten	— Tentenkamp voor de opvang van maximaal 250 personen.
Belangrijkste onderdelen	— Rekening houdend met internationale richtsnoeren, zoals de SPHERE-richtsnoeren: <ul style="list-style-type: none"> • tenten met verwarming (voor winterse omstandigheden) en veldbedden met slaapzak en/of deken, • stroomgeneratoren en verlichting, • sanitair en hygiënefaciliteiten, • drinkwatervoorziening, overeenkomstig de WHO-normen, • ontmoetingsruimte voor de belangrijkste sociale activiteiten.
Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — In het algemeen dient de interventie maximaal 4 weken te duren, of is binnen die termijn begonnen met de overdracht.

12. Chemische, biologische, radiologische en nucleaire detectie en bemonstering (CBRN)

Taken	— Uitvoering/bevestiging van de eerste evaluatie, inclusief: <ul style="list-style-type: none"> • beschrijving van gevaren of risico's, • afbakening van het besmette gebied, • evaluatie of bevestiging van de reeds genomen beschermende maatregelen. — Uitvoering van gekwalificeerde bemonstering. — Aanduiding van het besmette gebied. — Inschatting van de situatie, monitoring, dynamische risicobeoordeling, inclusief aanbevelingen voor waarschuwingen of andere maatregelen. — Ondersteuning geven voor onmiddellijke risicovermindering.
Capaciteiten	— Identificatie van de chemische stoffen en detectie van de radiologische gevaren met een combinatie van draagbare, mobiele en laboratoriumapparatuur voor: <ul style="list-style-type: none"> • detectie van alfa-, beta- en gammastraling en identificatie van bekende isotopen, • identificatie en, indien mogelijk, uitvoering van semikwantitatieve analyses op bekende toxische industriële chemische stoffen en bekende middelen voor chemische oorlogsvoering. — Verzamelen, hanteren en bereiden van biologische, chemische en radiologische monsters voor verdere analyse elders ⁽¹⁾ . — Toepassen van een passend wetenschappelijk model voor de risicoprognose en bevestiging van het model door doorlopende monitoring. — Ondersteuning bieden voor onmiddellijke risicovermindering: <ul style="list-style-type: none"> • risicobeheersing, • risiconutralisatie, • technische bijstand aan andere teams of modules.

Belangrijkste onderdelen	<ul style="list-style-type: none"> — Mobiel chemisch en radiologisch veldlaboratorium. — Draagbare of mobiele detectieapparatuur. — Apparatuur voor veldbemonstering. — Systemen voor dispersiemodellering. — Mobiel weerstation. — Markeermateriaal. — Referentiedocumenten en toegang tot relevante wetenschappelijke expertise. — Zekere en veilige opsluiting van monsters en afval. — Decontaminatiefaciliteiten voor het personeel. — Deskundig personeel en beschermingsuitrusting bestand tegen werken in een besmette en/of zuurstofarme omgeving, in voorkomend geval inclusief gasdichte pakken. — Technische apparatuur voor risicobeheersing en -neutralisatie.
Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod.
<p>(¹) Indien mogelijk moet bij dit proces rekening worden gehouden met de eisen van de om hulp vragende staat ten aanzien van het bewijsmateriaal.</p>	

13. Zoek- en reddingsoperaties bij CBRN-gevaren

Taken	— Speciale zoek- en reddingsoperaties waarbij het personeel beschermende pakken draagt.
Capaciteiten	<ul style="list-style-type: none"> — Speciale zoek- en reddingsoperaties met beschermende pakken, overeenkomstig de eisen voor de modules voor respectievelijk middelzware en zware stedelijke zoek- en reddingsoperaties. — Drie gelijktijdig in het kritische gebied werkende personen. — Continue interventie gedurende 24 uur.
Belangrijkste onderdelen	<ul style="list-style-type: none"> — Markeermateriaal. — Zekere en veilige opsluiting van afval. — Decontaminatiefaciliteiten voor het personeel en de geredde slachtoffers. — Deskundig personeel en beschermingsuitrusting bestand tegen zoek- en reddingsoperaties in een besmette omgeving, overeenkomstig de eisen voor de modules voor respectievelijk middelzware en zware stedelijke zoek- en reddingsoperaties. — Technische apparatuur voor risicobeheersing en -neutralisatie.
Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod.

14. Bestrijding van bosbranden op de grond

Taken	— Bijdragen tot het blussen van grote bos- en vegetatiebranden met apparatuur op de grond.
Capaciteiten	— Vermogen om gedurende 7 dagen 24 uur per dag te werken. — Vermogen om te werken in moeilijk toegankelijke gebieden. — Vermogen om minstens 2 km lange lijnen brandslangen met pompen te installeren en/of continu verdedigingslijnen te installeren.
Belangrijkste onderdelen	— Brandweperlui opgeleid om bovengenoemde taken uit te voeren, die een aanvullende veiligheidsopleiding hebben gevolgd, rekening houdend met de verschillende soorten branden waarvoor de module kan worden ingezet. — Draagbare apparatuur installeren voor het leggen van verdedigingslijnen. — Brandslangen, draagbare tanks en pompen voor het aanleggen van brandbestrijdingslijnen. — Aanpassingsstukken voor de aansluiting van brandslangen, ook volgens de Storz-norm. — Rugzakken voor watertransport. — Uitrusting die met een touw of windas uit een helikopter kan neergelaten worden. — Evacuatieprocedures voor de brandweer moeten met de ontvangende staat worden afgesproken.
Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 6 uur na aanvaarding van het aanbod. — Continu inzetbaar gedurende 7 dagen.

15. Bosbrandbestrijding met voertuigen op de grond

Taken	— Bijdragen tot het blussen van grote bos- en vegetatiebranden met brandweerwagens.
Capaciteiten	— Voldoende personeel en voertuigen voor continue inzet van minstens 20 brandweperlui tegelijk.
Belangrijkste onderdelen	— Brandweperlui opgeleid om bovengenoemde taken uit te voeren. — 4 terreinvoertuigen. — Alle voertuigen met een tankinhoud van minstens 2 000 l. — Aanpassingsstukken voor de aansluiting van brandslangen, ook volgens de Storz-norm.
Zelfvoorziening	— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	— Klaar voor vertrek uiterlijk 6 uur na aanvaarding van het aanbod. — Continu inzetbaar gedurende 7 dagen. — Inzetbaar op het land of op zee. Inzet vanuit de lucht uitsluitend in degelijk gemotiveerde gevallen.

16. Bestrijding van overstromingen

Taken	— Versterking van bestaande structuren en bouw van nieuwe dammen om verdere overstromingen van rivieren, waterbekkens en waterwegen met een stijgend waterpeil te voorkomen.
-------	--

Capaciteiten	<ul style="list-style-type: none"> — Vermogen om water op te stuwen tot een hoogte van minstens 0,8 m met gebruikmaking van: <ul style="list-style-type: none"> • materiaal voor de bouw van dammen met een lengte van minstens 1 000 m, • andere ter plaatse beschikbaar gestelde materialen. — Vermogen om bestaande dijken te versterken. — Vermogen om op minstens 3 locaties tegelijk te functioneren in een voor vrachtwagens toegankelijk gebied. — Inzetbaar 24/7. — Controle en onderhoud van dammen en dijken. — Vermogen om met plaatselijk personeel samen te werken.
Belangrijkste onderdelen	<ul style="list-style-type: none"> — Materiaal voor het bouwen van waterdichte dammen over een totale afstand van 1 000 m (zand moet door de plaatselijke autoriteiten beschikbaar worden gesteld). — Folie/kunststoflagen (zo nodig om een bestaande dam waterdicht te maken, naargelang van de constructie van de dam). — Machine voor het vullen van zandzakken.
Zelfvoorziening	<ul style="list-style-type: none"> — De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.
Inzettermijn	<ul style="list-style-type: none"> — Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod. — Inzetbaar op het land of op zee. Inzet vanuit de lucht uitsluitend in degelijk gemotiveerde gevallen. — Vermogen om gedurende minstens 10 dagen operationeel te zijn.

17. Redding van overstromingslachtoffers met behulp van boten

Taken	<ul style="list-style-type: none"> — Zoek- en reddingsacties en bijstand aan mensen die geblokkeerd zitten in een overstromingssituatie, met gebruikmaking van boten. — Levensreddende hulp bieden en waar nodig verstrekken van essentiële hulpgoederen.
Capaciteiten	<ul style="list-style-type: none"> — Vermogen om mensen in stedelijke en rurale gebieden op te sporen. — Vermogen om mensen in een overstromingsgebied te redden, met inbegrip van eerste medische hulp. — Vermogen samen te werken met zoekacties vanuit de lucht (helikopters en vliegtuigen). — Vermogen te voorzien in de eerste hulpbehoeften in overstromingsgebieden: <ul style="list-style-type: none"> • vervoer van artsen, geneesmiddelen, enz. • voedsel en water. — De module moet over minstens 5 boten beschikken en in totaal 50 mensen kunnen vervoeren, het personeel van de module niet inbegrepen. — De boten moeten bestand zijn tegen koude klimaatsomstandigheden en stroomopwaarts een snelheid van minstens 10 knopen kunnen ontwikkelen. — Inzetbaar 24/7.

Belangrijkste onderdelen	<p>— Boten ontworpen voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ondiep stromend water (> 0,5 m), • gebruik bij winderig weer, • gebruik dag en nacht, • gebruik overeenkomstig internationale veiligheidsnormen, met inbegrip van zwemvesten voor de passagiers. <p>— Reddingswerkers voor snelle redding bij noodsituaties in het water. (Geen duikoperaties, uitsluitend redding aan de oppervlakte.)</p>
Zelfvoorziening	<p>— De bepalingen a) tot en met i) van artikel 3 ter, onder l), zijn van toepassing.</p>
Inzettermijn	<p>— Klaar voor vertrek uiterlijk 12 uur na aanvaarding van het aanbod.</p> <p>— Inzetbaar op het land of op zee. Inzet vanuit de lucht uitsluitend in degelijk gemotiveerde gevallen.</p> <p>— Vermogen om gedurende minstens 10 dagen operationeel te zijn."</p>

Bijlage 5

Base of Operations

Het BoO moet tenminste in volgende faciliteiten voorzien:

- Zo mogelijk in de directe nabijheid van de incidentlocatie
- Voldoende groot
- Onderdak voor de weersomstandigheden die van toepassing zijn
- Elektriciteit en licht
- Sanitair
- Eten en drinken
- Medische voorzieningen
- Opslag van bagage
- Beveiliging en toegankelijkheid van de locatie en het terrein
- Communicatie voorzieningen
- Transport tussen de BoO en de rampplek.

Bijlage 6

After Action Review

Naam eenheid/team:

Commandant/leider:

Inzetlocatie:

Inzetperiode:

Toelichting

- Het formulier After Action Review (AAR) dient ingevuld te worden door de commandant/teamleider van een buitenlands(e) bijstandseenheid/team na afloop van de uitvoering van bijstand in Nederland, doch voor vertrek.
- Alleen die punten die van toepassing zijn invullen.
 - Indien er geen opmerkingen zijn m.b.t. bepaalde aspecten, omdat dit naar behoren geregeld was, dit s.v.p. ook vermelden.

	BEVINDING	BESCHOUWING	AANBEVELING
Fase 1: Voorbereiding aankomst			
Was u geïnformeerd over de wijze van ontvangst en locatie?			
Hoe zijn de grensoverschrijding en de douaneregelingen verlopen?			
Overige opmerkingen t.a.v. aankomst/ ontvangst?			
Fase 2: Van aankomst tot inzet			
Hoe was de ontvangst geregeld?			
Bent u geïnformeerd over beperkingen/ gewoontes in Nederland waar u gedurende uw verblijf rekening mee moet houden?			
Bent u geïnformeerd over de (ramp) situatie? <ul style="list-style-type: none"> • Toegankelijkheid rampgebied en werking nutsvoorzieningen? • Slachtoffers? • Veiligheidsituatie • Waar en wanneer u ingezet gaat worden? • Wie uw Point of Contact (POC) is? 			
Hoe was het transport geregeld?			
Fase 3: Missie, operationele inzet			
Bent u gebriefd over de inzet?			
Van wie heeft u de opdracht voor uw werkzaamheden gekregen?			
Was de opdracht duidelijk?			
Bent u in staat geweest de opdracht naar behoren uit te voeren?			
Zo nee, wat was de reden?			

	BEVINDING	BESCHOUWING	AANBEVELING
Was de "chain of command" duidelijk?			
Beschikte u over de juiste en voldoende uitrusting voor de uitvoering van de opdracht?			
Beschikte u over goede verbindingsmiddelen?			
Had u verbinding met de benodigde instanties/personen in het kader van de uitvoering van uw werkzaamheden?			
Hoe was de huisvesting, voeding en algemene ondersteuning geregeld?			
Fase 4: Afwikkeling / Evaluatie			
Bent u tijdig in kennis gesteld van de beëindiging van uw inzet?			
Bent u geïnformeerd over de resultaten van uw werkzaamheden/inzet?			
Bent u direct na de inzet gedebrieft in het inzetgebied? Door wie?			
Volgt er in uw thuisland nog een operationele en/of psychologische debriefing?			
Heeft u nog andere bemerkingen of suggesties ten aanzien van de afwikkeling/evaluatie/debriefing?			
Fase 5: Vertrek			
Bent u tijdig geïnformeerd over het vertrek? Door wie?			
Was het transport voor het vertrek geregeld? Door wie?			

	BEVINDING	BESCHOUWING	AANBEVELING
Heeft u nog andere bemerkingen of suggesties ten aanzien van het vertrek?			
OVERIGE OPMERKINGEN			
Hoe heeft u uw inzet ervaren?			
Overige opmerkingen			

Bijlage 7

Literatuurlijst

1 Documenten, wetten en regelgeving op mondiaal niveau

1.1 *Vormen van 'soft law' en documenten in het kader van de Verenigde Naties*

- Guidelines on the Use of Military and Civil Defence Assets in Disaster Relief ('Oslo Guidelines') en Update van de Oslo Guidelines uit 1994, opgesteld door de Civil-Military Coordination Section van UN OCHA. Framework voor het formaliseren en verbeteren van de effectiviteit van het gebruik van buitenlandse Military and Civil Defence Assets (MCDA), in geval van een ramp (2006):
inzet van mensen/materieel/diensten door de internationale gemeenschap wanneer Nederland in vredetijd getroffen wordt door een ramp. Organisatie, terminologie, betrokkenen, verantwoordelijkheden en aanbevelingen met betrekking tot deze inzet, al dan niet onder de VN vlag. Model-aanvraagformulier en modelovereenkomst m.b.t. tot de status van de ingezette hulpmiddelen.
- INSARAG Guidelines and Methodology
Handleiding van de Field Coordination Support Section (UN OCHA) met aanbevelingen voor (op te richten) Urban Search And Rescue-teams, voortvloeiend uit VN-resolutie 57/150 (2008):
informatie over het in richten van OSOCC, RDC's e.d. en verantwoordelijkheden van ontvangende land, hulpverlenende land en USAR-team zelf wat betreft preparedness, mobilisation en operations.
- VN-resolutie 57/150: Strengthening the Effectiveness and Coordination of International Urban Search And Rescue Assistance, Resolutie van de General Assembly met betrekking tot bijstand door internationale Urban Search And Rescue teams (2003):
benadrukt het belang van USAR en roept landen op om barrières wegnemen zodat USAR-teams effectiever kunnen optreden.

1.2 *Documenten in het kader van bijstandsverlening door het Internationale Rode Kruis*

- Guidelines for the Domestic Facilitation of International Relief and Initial Recovery Assistance (2007):
Niet-bindend document van het International Committee of the Red Cross waarin richtlijnen worden gegeven voor het verbeteren van nationaal beleid/regelgeving/institutionele framework om beter voorbereid te zijn op een ramp. Richtlijnen voor verantwoordelijkheden van het getroffen land, aanvragen en beëindigen van internationale hulp, legal facilities, personeel, goederen, transport en kosten

- Law and Legal Issues in International Disaster Response: a Desk Study (incl. samenvatting, 2007):
Uitgave van de International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies waarin een overzicht is gegeven van de (internationale, regionale, nationale) structuur van regelgeving en uitgangspunten die op dit moment wereldwijd bestaan op het gebied van rampenbestrijding. Overzicht van de internationale, regionale en nationale regels waarmee internationale hulpverleners te maken kunnen krijgen bij hulp aan een land: immuniteiten, customs law, transport law, telecommunications law, verzekeringen, aansprakelijkheid etc.

1.3 Host Nation Support

- Contingency Plan Host Nation Support, Contingency Plan HNS Operaties C-LAS:
aanvraag op Ministerieel niveau, overzicht mogelijke betrokken (buitenlandse) militaire partijen, in te richten locaties
- INA non-paper on Host Nation Support, opgesteld in februari 2008:
Non-paper van het Noorse Directoraat voor Civil Protection and Emergency Planning met aandachts/knelpuntenpunten met betrekking tot Host Nation Support en een 'proposed way forward'
- NATO's concept for Host Nation Support:
Presentatie van de NAVO over HNS, concept voor cooperatie tussen EU-organen, lidstaten, en non-EU Troop Contributing Nations - uitgangspunten en beleid met betrekking tot HNS, verantwoordelijkheden van betrokken partijen/Host Nation, link tussen HNS en EU Crisis Management Procedures, logistieke framework (stroomschema), drafting procedures.
- NTC-guidelines National Annex the Netherlands, 2007:
Annex met een overzicht van de Nederlandse defensiestructuur en activatie van Host Nation Support Arrangements in Nederland, uit een document opgesteld door het forum van National Territorial Commanders van een 20-tal landen, waaronder Nederland

1.4 Overig

- Measures to strengthen international cooperation in nuclear, radiation and waste safety including nuclear safety review for the year 1999:
Document behandeld op de General Conference van het International Atomic Energy Agency op 17 augustus 2000. Verslag van belangrijke ontwikkelingen die zich in het jaar 1999 hebben voorgedaan op het gebied van nuclear, radiation and waste safety, overzicht van juridische instrumenten met betrekking tot samenwerking op dit gebied, en vooruitblik (2000)
- Memorandum of Understanding, Facilitation of Vital Civil Cross Border Transport (NATO/EAPC) + release:
Niet-bindend NAVO-document van het Senior Civil Emergency Planning Committee (in EAPC-format) van 19 juni 2006 over het faciliteren van vitaal civiel grensoverschrijdend transport door middel van verbeterde coördinatie, logistiek e.d. (2006). Richtlijnen met betrekking tot het vervoer van 'relief personnel and material'. Elk ondertekend land richt ten aanzien van dit vervoer een nationaal contactpunt in en verschaft hulpverlenende landen alle mogelijke logistieke en administratieve faciliteiten. Richtlijnen voor grensformaliteiten en verblijf.
- Tampere Convention on the Provision of Telecommunication Resources for Disaster Mitigations and Relief Operations:
Verdrag tussen 60 landen over het gebruik, de beschikbaarheid en het transport van 'life-saving' telecommunicatiemiddelen in geval van een ramp (1988). Afspraken over 'telecommunication assistance' aan een Nederland wanneer Nederland ten gevolge van een ramp problemen zou hebben met de telecommunicatiemiddelen. Immuniteten van betrokken personeel, kosten, barrières.
- Verdrag van Helsinki (+ stuk Tweede Kamer):
Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen. Internationaal verdrag dat in het kader van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties tot stand gekomen is tussen o.a. de Verenigde Staten en alle EU-landen. Het verdrag heeft tot doel het beschermen om mens en milieu te beschermen tegen industriële ongevallen die grensoverschrijdende gevolgen kunnen hebben en het bevorderen van een actieve internationale samenwerking tussen de verdragspartijen bij het voorkomen en het bestrijden van dergelijke ongevallen (1992) - afspraken ten aanzien van het verlenen van (wederzijdse) bijstand in geval van 'niet beheerste ontwikkelingen tijdens activiteiten waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn'.

2 Documenten, wetten en regelgeving op Europees niveau

- **Agreement for cooperation in dealing with pollution of the North Sea by oil and other harmful substances:**
Uittreksel uit het Bonn Agreement Counter-Pollution Manual. Overeenkomst tussen België, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Nederland, Noorwegen, Zweden, het Verenigd Koninkrijk en de EEG om samen te werken bij ernstige vervuiling van de Noordzee en omliggende wateren (1983).
Op basis van dit verdrag kan Nederland hulp inroepen van andere verdragspartijen in het geval van (dreigende) verontreiniging van de Nederlandse kust.
- **Council Decision establishing a Community Civil Protection Mechanism 2007/779/EC:**
Beschikking van de Raad van de Europese Unie van 8 oktober 2007 tot vaststelling van een communautair mechanisme voor civiele bescherming (herschikking) ter vergemakkelijking van versterkte samenwerking tussen EG en lidstaten bij bijstandsinterventies vanwege civiele bescherming (2007).
Besluit tot het komen van financiering van crisisbeheersing binnen de Europese Unie; oprichting en rol van het EU Monitoring and Information Centre, ontwikkeling van interventie teams, Europese aanvraag- en informatielijnen.
- **Council Decision on the Improvement of Coordination between the Special Intervention Units of the Member States of the European Union in Crisis Situations:**
Beschikking van de Raad van de Europese Unie waarin regels en voorwaarden worden gesteld om het inzetten van speciale interventie units van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat mogelijk te maken indien de laatste gevraagd heeft om assistentie tijdens een crisis (2006).
Afspraken m.b.t. buitenlandse assistentie in de vorm het leveren van expertise of kennis en fysieke inzet van special interventie units (law enforcement authorities specialised in the control of a crisis situation), aanprakelijkheid en kosten.
- **Commission Decision 2008/73/EC:**
Beschikking van de Commissie van 20 december 2007 tot wijziging van beschikking 2004/277/EG en 2007/779/EG. Aanpassing van de eerdere beschikking tot vaststelling van een communautair mechanisme voor civiele bescherming (2007).
Informatie over civil protection modules.
- **Convention on Temporary Admission:**
Multilaterale overeenkomst met betrekking tot afspraken over de invoer van hulpmiddelen, waaronder transportmiddelen, zodat de normale procedures ten tijde van een crisis tijdelijk niet gelden (1990).
Douane-bepalingen ten tijde van een ramp, formaliteiten, model-document voor tijdelijke toelating, bepalingen over dieren (reddingshonden).
- **Document met belangrijkste afspraken met betrekking tot bewapening, uitrusting, kosten en aansprakelijkheid:**
Overzicht van relevante artikelen uit het Verdrag van Enschede en het Verdrag van Senningen ten aanzien van bewapening, uitrusting, kosten, aansprakelijkheid.
- **Emergency Management Plan Cross Boarding Flooding België-Nederland:**
Document opgesteld door het Belgische expertisecentrum CEMAC om informatie toe te voegen aan het General Emergency and Intervention Plan van de provincies Oost- en West-Vlaanderen en Zeeland m.b.t. het omgaan met noodsituaties veroorzaakt door de dreiging van een overstroming van o.a. de Zeeuwse kust (2008).
Grensoverschrijdende procedures voor crisisbeheersing bij een overstroming van de Zeeuwse kust door de zee. Gemeenschappelijke verklaring van Nederland, België, Vlaanderen en Wallonië inzake grensoverschrijdende samenwerking.
- **Bepalingen over politiesamenwerking en samenwerking op het gebied van rampen en zware ongevallen. Basis voor het in 2004 gesloten Verdrag van Senningen op het gebied van grensoverschrijdend politieel optreden (2002):**
Belgisch-Nederlandse intentieverklaring met betrekking tot grensoverschrijdende samenwerking bij rampen.

- Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen, zware ongevallen inbegrepen:
Bilaterale afspraken met betrekking tot wederzijdse bijstandsverlening (1988). Onderlinge grensformaliteiten, het gebruik van luchtvaartuigen, kosten en schadevergoeding.
- Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België inzake wederzijdse bijstandsverlening bij het bestrijden van rampen en ongevallen:
Bilaterale afspraken met betrekking tot wederzijdse bijstandsverlening (1984). Grensformaliteiten, het gebruik van luchtvaartuigen, kosten en schadevergoeding.
- Public Protection and Disaster Relief Spectrum Requirements, rapport 102 van het Electronic Communications Committee van de European Conference of Postal and Telecommunications Administrations:
Doel is het beschrijven van de bestaande situatie en het ontwikkelen van vereisten voor het inrichten van breedbandapplicaties ten behoeve van Public Protection and Disaster Relief (2007) – aanbevelingen ten aanzien van de keuze voor noodfrequenties.
- Resolutie van de Raad van de Europese Unie (1991): verbetering van de wederzijdse hulp van lidstaten in gevallen van natuurrampen of technologische rampen.
- Samenwerking tussen België, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Nederland, Noorwegen, Zweden, Groot-Brittannië, Noord-Ierland en de Europese economische gemeenschap in gevallen van rampen of vervuilingen van de Noordzee.
- The Host Nation Support Concept for EU-led Management Operations:
Document van de Raad van de Europese Unie over samenwerking op het gebied van Host Nation Support tussen EU-organen, lidstaten, niet-Europese bijstandsverlenende landen en Host Nations in geval van een door de EU geleide crisis management operation. Het document bouwt voort op de richtlijnen van het 'Military Logistic Support Concept of EU-led crisis Management Operations uit 2000.
Uitgangspunten en beleid voor HNS, verloop van Crisis Response Military Strategic Planning.
- Verdrag van Enschede:
Verdrag tussen Nederland en Duitsland op het gebied van grensoverschrijdende politieke samenwerking en in strafrechtelijke aangelegenheden, ter bevordering van de samenwerking op het gebied van de handhaving van de openbare orde en veiligheid alsmede op de voorkoming en opsporing van strafbare feiten met inbegrip van de tenuitvoerlegging van straffonnissen (2005). Artikel over wederzijds bijstandsverlening bij rampen en zware ongevallen; in de vorm van het detacheren van (politie-)ambtenaren, specialisten en adviseurs, en het ter beschikking stellen van uitrusting. Gebruik van (lucht)vaartuigen, dragen van uniformen en wapens, bevoegdheden en aansprakelijkheid ambtenaren, kosten.
- Verdrag van Prüm:
Verdrag tussen het Koninkrijk België, de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Republiek Frankrijk, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Oostenrijk inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van het terrorisme, de grensoverschrijdende criminaliteit en de illegale migratie. Het verdrag voorziet in de eerste plaats in een aantal regelingen ter vereenvoudiging van informatie-uitwisseling tussen de deelnemende landen. Daarnaast moet het leiden tot verbetering van de operationele samenwerking (2005).
Artikel over wederzijdse bijstandsverlening bij rampen en zware ongevallen; in de vorm van het uitzenden van (politie-)ambtenaren, specialisten en adviseurs, en het ter beschikking stellen van uitrusting. Uniformering en aansprakelijkheid ambtenaren, kosten (ontleend aan Verdrag van Enschede).
- Verdrag van Schengen:
Akkoord tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, van de Bondsrepubliek Duitsland en van de Franse Republiek betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (1995).
Afschaffing van de gemeenschappelijke binnengrenzen van de betrokken Europese verdragspartijen.

- **Verdrag van Senningen:**
Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake grensoverschrijdend politieel optreden (2004).
Bevoegdheden bij (algemene) politiebijstand, gezagsrelatie, kosten, aansprakelijkheid.
- Resolutie van de Raad van de Europese Unie (1991): verbetering van de wederzijdse hulp van lidstaten in gevallen van natuurrampen of technologische rampen.
- Samenwerking tussen België, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Nederland, Noorwegen, Zweden, Groot-Brittannië, Noord-Ierland en de Europese economische gemeenschap in gevallen van rampen of vervuilingen van de Noordzee.

3 Documenten, wetten en regelgeving op nationaal niveau

- **Besluit Rijksbijdragen bijstands- en bestrijdingskosten:**
Koninklijk Besluit inzake rijksbijdragen in de kosten van het verlenen van bijstand en van de bestrijding van een ramp of zwaar ongeval in Nederland, Duitsland en België (2002).
Procedures met betrekking tot evt. Nederlandse bijdrage in de kosten van bijstand in Nederland, danwel België of Duitsland.
- **Toelichting op de Vorderingswet en de Distributiewet:**
Distributiewet: mogelijkheid van ministers om in buitengewone omstandigheden (on)roerende zaken te vorderen, met recht van veto van Min EZ. Vorderingswet: mogelijkheid van MinEZ om in buitengewone omstandigheden regels te stellen over de doelmatige distributie van goederen.
- **Een maatje te groot? Onderzoek naar het ontvangen van internationale bijstand bij rampen in Nederland.**
Scriptie Franssen, Liebe, Slob, Verhage ter afsluiting van de Master Crisis and Disaster Management. Gaat in op de vraag of en hoe Nederland is voorbereid op het ontvangen internationale bijstand in het geval van een grootschalige ramp (2001). Rol van NCC en Nederlandse ambassades bij het aanvragen van IBB. Rol van VN, EU, en NAVO. Zwakke plekken bij het ontvangen van inkomende buitenlandse bijstand in Nederland.
- **Handboek Bijstand deel 1: nationaal**
Nationale bijstandsprocedures. Herziene versie 2010..
- **Handboek Crisisbeheersing:**
Handboek samengesteld door het Departementaal Coördinatiecentrum van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, dat een overzicht geeft van de nationale en departementale structuur van crisisbeheersing. 4e versie (2005). Kort overzicht van crisisstructuur op landelijk niveau. Werkwijze, organisatie en bevoegdheden van (sectoren van) DCC V&W, wetgeving specifiek van belang voor V&W.
- **Internationale afspraken over evacuaties (korte internationale studie vanuit het Project Nationale Veiligheid door de Werkgroep Evacuaties):**
Inventarisatie binnen het Project Nationale veiligheid van de afspraken die Nederland met (buur)landen heeft gemaakt ten aanzien van overstromingen (2007). Versnelde EU crisisbesluitvormingsproces 'Crisis Coordination Arrangements'. Crisisstructuur in Duitsland en België.
- **Memo frequentie management Agentschap Telecom**

- MvT bij het Verdrag van Enschede:
Goedkeuring van dit verdrag op het gebied van grensoverschrijdend politieel optreden en samenwerking in strafrechtelijke aangelegenheden. Artikelsgewijze toelichting op (enkele voor het handboek relevante) bepalingen.
- MvT bij het Verdrag van Prüm:
Goedkeuring van dit verdrag inzake de intensivering van grensoverschrijdende samenwerking (2006-2007). Artikelsgewijze toelichting op (enkele voor het handboek relevante) bepalingen.
- MvT bij het Verdrag van Senningen:
Goedkeuring van dit verdrag dat grensoverschrijdende politieel optreden tussen Nederland, België en Luxemburg regelt (2004-2005). Artikelsgewijze toelichting op (enkele voor het handboek relevante) bepalingen.
- Ratificatie van het Verdrag van Prüm:
Ratificatie van dit verdrag inzake het intensiveren van grensoverschrijdende samenwerking (2008).
- Stroomschema's in gebruik bij de provincie Limburg:
Overzichten van de procedures voor het aanvragen van bijstand van en aan België en Duitsland, voor aangrenzende en niet-aangrenzende gebieden. Stroomschema's aanvraag bijstand uit België en Duitsland.
- 'Structuur USAR kan veel efficiënter':
Interview met Ralf Beerens in 'Alert', n.a.v. zijn onderzoek (Urban Search And Rescue: preparedness and coordination when structures collapse)(2008).
- Urban Search And Rescue: preparedness and coordination when structures collapse. An analysis for preparedness and coordination for receiving USAR-assistance in the Netherlands, Sweden, and Estonia:
Onderzoek Ralf Beerens in het kader van zijn Master In Disaster Management naar de paraatheid en coördinatie van de inzet van USAR in Nederland (2007). Procedures, rol van de VN en EU, affected country's responsibilities (inrichten OSOCC, LEMA, e.d.), nationale en internationale organisatie.
- Use of Force in the Netherlands:
Overzicht van regels met betrekking tot het gebruik van geweld ('coercive force of more than minor magnitude') door buitenlandse militairen in Nederland. Gebruik van geweld, al dan niet door middel van vuurwapens, door buitenlandse militaire bijstandsverleners (in geval van noodweer).
- Wet op de Veiligheidsregio's
Organisatie en overzicht van taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de Veiligheidsregio's. Artikel 51 ev beschrijft de wijze van bijstandsverkrijging en –verlening. De Wet op de Veiligheidsregio's vervangt de Wet Geneeskundige Hulpverlening bij Rampen inzake de gewondenzorg op of nabij de plek van een ramp en de Wet Rampen en Zware Ongevallen inzake de bijzondere bepalingen voor buitengewone omstandigheden. De Wet op de Veiligheidsregio's regelt en de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de burgemeester, de voorzitter van het bestuur van de veiligheidsregio, de commissaris van de Koningin en de Minister van BZK ten aanzien van de bestrijding van rampen, zware ongevallen en andere grootschalige incidenten..

Bijlage 8

Lijst met afkortingen

AAR	After Action Review
ACO	Ambtelijk Crisisoverleg
AT	Agentschap Telecom
BZ	Buitenlandse Zaken
BZK	Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
BoO	Base of Operations
CBNR	Chemical, biological, nuclear and radiological
CCB	Conflict en Crisisbeheersing
CdK	Commissaris van de Koningin
CECIS	Common Emergency communication and Information System
CEPT	European Conference of Postal and Telecommunications Administrations
COPI	Commando op de Plaats van het Incident
DCC	Departementaal Coördinatiecentrum
DIC	Douane Informatie Centrum
DVI	Disaster Victim Identification
DOC	Defensie Operatie Centrum
DVVO	Defensie Verkeers- en Vervoersorganisatie

EADRCC	Euro Atlantic Disaster Response Coordination Centre / NAVO -coördineert internationale hulpverlening bij rampen in samenwerking met VN-OCHA
EADRU	Euro-Atlantic Disaster Response Unit
EAPC	Euro-Atlantic Partnership Council
ECC	Electronic Communications Committee
EU	Europese Unie
EU MIC	EU Monitoring en Information Centre
EZ	Economische Zaken
GHOR	Geneeskundige Hulpverlenings Organisatie in de Regio
HNS	Host Nation Support
ICCb	Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing
IND	Immigratie- en Naturalisatiedienst
IT	Informatie Technologie
ITU	International Telecommunication Union
KLPD	Korps Landelijke Politiediensten
KMAR	Koninklijke Marechaussee
LEMA	Local Emergency and Management Authority
LNV	Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
LOCC	Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum
LOS	Landelijk Operationele Staf
LSO	Liaison Officer
MCCb	Ministeriële Commissie Crisisbeheersing
MCDA	Military and Civil Defence Assets
MvT	Memorie van Toelichting
NARFA	National Allied Radio Frequency Agency
NAVO	Noord-Atlantische Verdragsorganisatie
NCC	Nationaal Crisis Centrum
NCTb	Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding
OCHA	Office for the Coordination of Humanitarian Affairs
OSC	On-Site-Commander
OSOCC	On Site Operations and Coordination Centre
OvD	Officier van Dienst
RBT	Regionaal Beleidsteam
RDC	Reception and Departure Centre

POC	Point of contact
PPDR	Public Protection Disaster Relief
ROT	Regionaal Operationeel Team
RRT	Rapid Reaction Team
RWS	Rijkswaterstaat (uitvoeringsorganisatie van het Ministerie van VenW)
SOP	Standing Operating Procedures
USAR	Urban Search and Rescue
UN OCHA	United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs
VCNL	Verkeerscentrum Nederland (landelijke verkeersmanagementcentrale V en W)
VN	Verenigde Naties
V en W	Verkeer en Waterstaat
VMC	Verkeersmanagementcentrale (Rijkswaterstaat)
Wet BIG	Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg
WHO	World Health Organisation

